

escola

nº 65 - juny 2015

REVISTA DEL COL·LEGI SANT ALFONS DE FELANITX
COOPERATIVA D'ENSENYAMENT ES LLEDONER

Sant
Cooperativa

SUMARI

Notícies de l'escola	4
L'APIMA informa	15
Sa Tanqueta	
Oloreta de primavera	16
Educar emocionalment	
Bàrbara Vicens i Maria Bel Picó. ADIV	18
En "Carlos" s'alemany	
Karlheinz Feldkamp	20
Educació Infantil:	
Quins ravenets!	24
Que feim de coses!	26
Quin gust fa la lluna?.	28
Educació Primària:	
Sant Jordi (1r)	30
El Felanix dels nostres padrins (2n)	32
Recital de poesia (4t)	33
La màgia del Ioga (3r)	34
La paradeta (5è)	36
Un dia amb un famós (6è)	38
Educació Secundària:	
Còmics (1r)	40
Matemàtiques? avorrides? (1r)	42
Com hem canviat!	43
Exchange Mallorca - Plzen (2n)	44
Certamen literari	46
Un dia amb Cristòfol Colom	48
Lluitar per viure	49
Mallorca, 1715	50
Magisderies	
Jocs, somnis, il·lusions	52
Departament d'Atenció a la diversitat	
ALTER. Compensació educativa	54
Tot el que necessito saber...	
Robert Fulghum	59
El perquè de la ciència	
Herbes o males herbes	60
Arxiu fotogràfic	64
Patrocinadors Jornades Multiesportives	66

EDITORIAL

Qui dia passa, any empeny.
Refrany popular

Ve la calor i se'n va de puntetes l'estació incerta. Obri les finestres i aguaitam; un any més que passa, un abisme més que creuar, uns projectes de punt final que cerquen el paràgraf dels ulls que miren la mar...

Tancam les aules i s'enceta el silenci de la memòria. Revisam els racons plens de setmanes, els quaderns sense acabar, les llistes de projectes per posar en marxa el proper any, un a un, com aigua que has de beure però primer l'has de sentir passar.

S'ha esvaït la pressa dels mesos que s'encalquen, les notes que belluguen els destins; els grups es desfan, s'estiren com els dies fins que només queda un nom tan prim com fil. Mira de coa d'ull la vida i les formes conegudes es difuminen. Però res no és incert: té el nom de les coses properes, dels gestos amics, dels costums senzills.

Tot torna ser tan normal que no ens altera la veu. Tot sembla que va cap avall, amb la fua de vacances a punt d'estrenar, amb la fresca dels matins com a capell, amb la claror diàfana com a vestit.

L'any que ve, un més. Ens espera tot col·locat al seu lloc aleatori. Per molt ínfima que sigui la possibilitat, encara ens sorprendrem de les cares de sempre tan renovades quan ens tornem topar, el pam que creixem quan posam en comú les expectatives i de tan profundes que arriben a ser les nostres arrels que no ens deixen mai tombar.

COOPERATIVA D'ENSENYAMENT
ES LLEDONER

Edició: Cooperativa d'Ensenyament "Es Lledoner"
Direcció i Coordinació: Jerònima Muñoz Pomar
Disseny i maquetació: Jaume Obrador Vaquer, Mª Antònia Vaquer Maimó
Foto portada: Andreu Manresa
Assessoria lingüística: Margalida del Àngels Nicolau Prohens
Col·laboren: Antoni Vicens Massot, tots els professors i alumnes del col·legi
Impressió: Edicions TALAIOTS

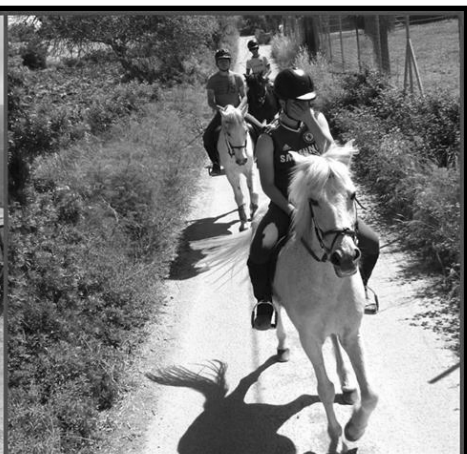
PRIMER ANY DEL GRAU MITJÀ D'ACTIVITATS FÍSICO-ESPORTIVES

La portada d'aquesta edició de la revista és un poc la mostra de la gran activitat que han duit a terme aquest grup d'esportistes matriculats al grau mitjà. Només n'és una espigellada perquè són molts els camins que han recorregut i innumbrables les fites incloses en el currículum oficial que han pogut dur a terme. Senderisme, cavalls, vela, ...res no ha estat impossible de la mà del bon grup de professors que els han dirigit i han vetlat per a la bona praxis educativa. El resultat no pot ser millor: tots els nostres alumnes, a l'hora de tancar aquesta edició, ja estan fent les pràctiques formatives en empreses, símptoma que han acabat les seves obligacions acadèmiques com cal i a un

bon nivell.

El proper curs seguirem amb l'aventura! Ja estam enllestint el nou grup d'agosarats alumnes. A l'espera de tancar matrícula, també començarem a impartir el grau superior. L'escola obri fronteres!

NOU MURAL A L'EDIFICI DE SECUNDÀRIA

Com ve essent ja una tradició, els alumnes de plàstica de 4t d'ESO s'han encarregat de fer un mural al seu edifici. En aquest cas, els alumnes de diversificació han volgut fer homenatge a l'artista Banksy, reproduint una de les seves obres a l'aula de diversificació.

L'artista a qui fan referència és un jove artista de carrer, anglès de naixement però que utilitza un pseudònim per mantenir l'anonimat. Les seves obres són de caire molt divers, com poden ser *graffitis*, accions, vídeos, etc., però en podem destacar la crítica social i un punt d'humor irònic que no ens deixa pas indiferents.

En el nostre cas, hem triat un dels seus *graffitis* més representatius que descriu en certa mesura la incertesa que afecta l'etapa de l'adolescència, més accentuada en aquestes darreres èpoques d'incertesa social.

TENIM UN BATLE NOU!

Està clar que un titular d'aquest tipus no és cap novetat ni una notícia rellevant si tenim en compte que cada quatre anys es convoquen eleccions amb aquesta finalitat. El que passa és que en aquesta ocasió el batle de Felanitx en aquesta nova legislatura serà Joan Xameña, mestre de primària i soci de la nostra cooperativa. Li desitjam molt d'encert en aquesta nova aventura i molta mà esquerra per a la gestió municipal.

JA HAN VINGUT ELS ALUMNES D'INTERCANVI

Després d'un període de descans entre viatge i viatge, els alumnes d'ESO i les seves famílies han rebut durant la darrera setmana de classes els alumnes de Pilzen. Recordem que aquest viatge d'intercanvi ja fa dos anys que s'organitza amb els alumnes txecs i la idea de la seva posada en marxa ha estat afavorir la pràctica de l'anglès entre l'alumnat nostre i el de Txèquia.

S'han organitzat sortides culturals, activitats esportives, trobades amb les famílies i molts d'altres esdeveniments per fer que l'estada d'aquests joves entre nosaltres (sobretot entre les famílies d'acollida) sigui una experiència engrescadora i gratificant.

LES ESCOLES COOPERATIVES CELEBREN LES II JORNADES D'EDUCACIÓ INFANTIL

El passat dia 18 d'abril es varen celebrar a l'escola Son Verí Nou de Llucmajor les II Jornades d'Educació Infantil, titulades Endavant, seguim aquí, organitzades per la sectorial de les cooperatives d'ensenyament de les Illes Balears.

Aquesta iniciativa aconseguí una nombrosa afluència de públic -al voltant de vuit-centes persones-. Pretén esser un punt de trobada i d'intercanvi d'experiències entre pares i professionals dedicats a l'ensenyament infantil i donar a conèixer les activitats, projectes i aprenentatges que les diferents escoles cooperatives desenvolupen en cada un dels seus contextos educatius.

Durant més de tres hores, i gràcies també a una climatologia excel·lent, es va dur a terme una interessant proposta d'activitats lúdiques, comunicatives, professionals i de treball en grup. Les escolletes, per començar, de les cooperatives d'ensenyament Gorg Blau, Es Lledoner, Flor de Murta, Gianni Rodari, Aula Balear, Es Liceu, CIDE, Els Molins, la Gallineta Rossa i Son Verí Nou muntarem parades temàtiques on els assistents podien veure alguns dels projectes i activitats d'aula de cada escoles i podien, a més, participar d'una manera activa per tal d'entendre la

feina a partir de la pròpia experiència. Per posar algun exemple, Es Lledoner presentà el seu projecte de jocs de pati i els calaixos d'experimentació; el CIDE es va centrar en l'experiència Les taules de llum; Espais de construccions amb fustes fou el tema elegit per Aula Balear, etc.

A part d'aquestes exposicions, hi hagué altres iniciatives pensades per dur-se a terme entre pares i fills, com per exemple, tallers de psicomotricitat, una bona excusa per combinar relació afectiva i joc, reforçant la idea que l'educació dels infants és més que una activitat que inclou tota la comunitat.

Les conferències posaren el punt de reflexió en aquesta completa jornada i contribuïren a la formació de pares i educadors. En primer lloc, la doctora i nutricionista Marta Puig Mojer oferí un interessant ponència titulada Menja bé el teu fill?, des d'on va plantejar la importància de l'alimentació equilibrada per a gaudir d'un bon estat de salut i la necessitat d'educar els infants en aspectes nutricionals ja des de ben petits.

La segona exposició fou a cura de Tomeu Barceló Rosselló, mestre i llicenciat en filosofia i coordinador nacional de l'Institut Espanyol de Focusing. Parlà sobre El nou paradigma de la intel·ligència emocional i aplicacions de l'aprenentatge cooperatiu. Aquesta conferència, reflexió sobre la funció de l'educador en una societat canviant, centrà el seu principal discurs en treballar sobre la idea de què l'educació ha deixat d'esser essencialment la transmissió de coneixements i centra l'atenció a la formació integral de la persona, capaç d'aprendre a aprendre, aprendre a fer i aprendre a conviure.

ASSEMBLEA DE LA UCTAIB. TOT UN ÈXIT!

Dimecres dia 10 de juny la UCTAIB va celebrar la seva assemblea ordinària on va aprovar la memòria 2014 i el Pla de gestió del 2015. Va ser un absolut èxit, no només pels resultats de la memòria i dels projectes de futur sinó pel nou format que enguany el nou consell rector va presentar.

El showroom – tècnica de presentació d'activitats en un format reduït de sis minuts- va fer àgil i interessant l'assemblea. Les cooperatives que enguany es presentaren a l'assemblea foren: cooperativa SI,

cooperativa Tomir, Centro Tele Soc Coop, Cooperativa Lmental, Cooperativa Sealeer i la pròpia UCTAIB com a organització.

Finalment des del Consell rector de la UCTAIB es va presentar a l'assemblea el nou catàleg de cooperatives i es va proposar que les cooperatives associades que donàssim suport al Pacte per l'educació que recentment s'ha presentat com a Illes per un Pacte.

Un cop finalitzada l'assemblea, els assistents pogueren gaudir d'un berenar cooperatiu elaborat per les cuines de les escoles cooperatives.

LES COOPERATIVES D'ENSENYAMENT I EL PACTE PER L'EDUCACIÓ

El passat dimarts dia 5 de maig Illes per un pacte va presentar el document de bases de Pacte Per l'educació. Les cooperatives d'ensenyament, a través dels seus representants a la sectorial Enric Pozo i Xavier Seguir hem participat en tot aquest engrescador procés amb la il·lusió de què serveixi per a un consens de tota la comunitat en general i les esferes polítiques en particular.

Des de la pàgina <https://illesperunpacte.wordpress.com/>, podeu llegir, entre molts d'altres continguts, el text íntegre i també adherir-vos a títol personal. Entre tots aconseguirem una educació digna i dignificada.

NOVA EDICIÓ DE LA REVISTA CÒDOL

Coincidint amb les acaballes del mes de maig, la sectorial d'ensenyament ha tret el número 9 de la revista Còdol. Aquesta publicació pretén ser un lloc de debat educatiu, una plataforma d'expressió del tarannà de les escoles cooperatives i un espai obert a la crítica, la innovació i els projectes relacionats amb tot allò que té a veure amb l'àmbit de les escoles i els seus contextos.

L'ESCOLETA NO S'ATURA MAI: ELS PARES VISITEN LES AULES

Emmarcats amb temes diversos, a l'escoleta hem rebut la visita de pares que ens han acostat diferents temes dins les aules. Han estat una feina i unes activitats que han engrescat molt a tothom i que s'ha viscut molt intensament.

A les aules de 4t d'educació infantil Jaume Juan ens va venir a fer una bona sessió de música amb el saxo. A les aules de 5è i dins la feineta de Sant Jordi, Bàrbara Sagrera ens va venir a contar la rondalla Els ciurons que tornaven minyons. Després, per poder entendre bé el personatge de Sant Joan Pelós gaudírem de la visita de dos sonadors: Jaume i Apol·lònia Julià, que ens tocaren la cançó i ens acostaren a diferents instruments.

Aprofitam des d'aquí per donar les gràcies a tots ells per la seva participació i animar a tots els altres pares que d'una manera o l'altra els faci il·lusió participar en aquestes experiències.

A part de tot això, amb l'arribada del bon temps les ganes de sortir pel mig no s'aturen. I ho hem aprofitat al màxim! Els nins de 4t d'infantil al mes de juny han fet la seva sortida a l'hipòdrom de Manacor. Els de 5è i 6è d'aquest mateix cicle i plens d'energia, s'han atrevit a pujar al Calvari i a partir dos dies de colònies a la Colònia de St Pere com si ja fossin nins i nines molt grans.

Ah! No oblidem que els menuts de 3r han fet la seva primera excursió amb autocar a l'aquari de la Colònia de Sant Jordi dia 21 de maig. Una passada!

FESTES DE GRADUACIÓ D'INFANTIL I ESO

Passat un curs, és l'hora idònia per desitjar sort als nostres alumnes que parteixen a cicles diferents o que acaben la seva escolarització.

Uns partiran cap al 2n cicle d'infantil i els altres cap al 1r cicle de primària. Els canvis també impliquen Els altres posen punt i final a la seva estada a la nostra escola, com és el cas dels alumnes d'ESO.

Per tot això es preparen dues festes de graduació: una per a dia 25 de juny a les 20 h. al pati de l'escoleta i una altra per a dia 26 de juny, també a les 20 h al pati de l'edifici d'ESO per acomiadar els alumnes d'infantil i d'ESO respectivament.

Moltes gràcies als protagonistes d'aquests dies i a la confiança que els pares han dipositat en la nostra escola per a l'educació dels seus fills.

L'ESPORT TAMBÉ ENTRA A INFANTIL

Aquest darrer trimestre a les aules de segon cicle s'han treballat diferents esports. Que no se digui que no som una escola en forma! Esports, de fet, ha estat el tema elegit per identificar els grups classe d'enguany.

Aquesta experiència l'han duita a terme amb els especialistes de psicomotricitat. Han fet una part més teòrica, fent ús de les diferents intel·ligències i després una part més pràctica al pavelló de l'edifici de secundària. Cap grup no ho ha treballat de la mateixa manera, ja que depenent de l'esport escollit s'han desenvolupat les activitats d'una manera o d'una altra.

A 4t A han fet ciclisme, un bon circuit de bicicletes i tricicle que muntaren amb l'ajuda del policia tutor. Els menuts de 4t B varen triar el tennis; han fet unes bones sessions al camp d'esports. Quant a l'aula de 5è A, una bona festa d'olimpíades ha estat la seva fita i unes bones proves d'atletisme on els

monitors foren els alumnes de 6è de primària. Tot molt interactiu!

Els alumnes de 5è B apostaren pel bàsquet. Els alumnes de 6è de primària també els feren d'entrenadors. Ja amb els més grandets de 6è A i B experimentaren de bon de veres què és el voleibol i després pogueren assistir a unes bones demostracions i explicacions a la sala de Judo de Felanitx.

La conclusió ha estat molt positiva. Han estat unes bones activitats per poder fer un bon final de curs.

ELS ALUMNES DE BALL DE BOT CELEBREN LA SEVA FESTA DE FI DE CURS

Dirigits per Margalida Sureda, els alumnes de l'activitat extraescolar de ball de bot celebraren la seva festa de clausura amb una entranyable actuació on posaren de manifest, petits i grans, tot el que han après d'aquest estil de música i ball en aquest curs escolar. Enguany hi ha hagut una novetat important: el festival es va dur a terme a l'edifici

de secundària, al pati de l'escola, un espai molt més diàfan i més atractiu per a l'ocasió.

Jotes, boleros, mateixes...tot tipus de balls i músiques mallorquines ens feren gaudir de cada gir, cada parella de balladors i cada vestimenta acurada dels participants. Enhorabona!

LES NOSTRES PERRUQUERES VAN DE FIRA

Els alumnes de formació professional bàsica de perruqueria participaren els dies 27 i 28 de maig, muntant un estand, a la fira de Formació Professional organitzada pels instituts d'educació secundària de la comarca que es va dur a terme a l'IES Manacor. Visitaren aquesta fira els instituts de la zona amb la intenció de donar a conèixer l'oferta de Formació Professional i oferir la informació necessària per a futures matrícules de l'alumnat interessat. Esperem repetir l'experiència en properes ocasions.

SANT JORDI TORNA OMLIR DE ROSES LES AULES!

Felanitx, el meu poble.

18a Festa del llibre - Abril, 2015

Amb un dibuix preciós de Sant Joan Pelós...Vet aquí que sembla que vulguem començar una glosa! Res més lluny. La nostra mestra de plàstica d'ESO, Mª Antònia Vaquer, ha dissenyat un Sant Joan per a les camisetes que hem estampat enguany a tots els cicles educatius de l'escola, des dels més petits fins als més grans. La idea ha estat seguir amb la temàtica de Felanitx, el meu poble que ja iniciàrem el curs passat i que continuarem fins aconseguir una bona mostra del nostre tarannà i els nostres trets d'identitat com a poble.

Però no tot han estat camisetes. Les aules se n'han omplert, d'activi-

tats de tota mena, totes relacionades, d'una manera o una altra, amb aquesta temàtica de Coneixem el nostre poble com a eix central i amb el transfons de Sant Jordi com a festa del llibre en particular. D'aquesta manera, hem vist com s'han fet diferents tallers des dels quals s'han aprofundit amb les rondalles mallorquines, tallers per al disseny de punts de llibre o de màscares de Sant Joan Pelós, o bé s'han treballat temàtiques transversals però molt lligades a diferents aspectes del tema de fons: narracions sobre la llegenda de la font de Santa Margalida o del maculí del gegant, música tradicional amb el ball dels gegants.... Les opcions han estat molt diverses i els resultats obtinguts immillorables.

A les aules d'ESO, hi ha hagut dues novetats importants: la primera ha estat fer uns tallers de cuina tradicional a totes les classes per a llavors fer un berenar conjunt al pati (que va esdevenir deliciós, tot s'ha de dir) i una lectura ininterrompuda de Tirant Lo Blanc el dia de la celebració de la diada de Sant Jordi. La resta de tallers, de moltes temàtiques distintes i molt diversos, va tenir un bon èxit de convocatòria i la fi de festa amb l'actuació del circ d'Es Lledoner va posar una riulla a la clausura de la celebració.

NOVA VISITA A MENORCA

El passat dia 23 de maig tot l'alumnat d'ESO va fer una sortida a Menorca amb la intenció de visitar els punts més emblemàtics de l'illa i de conviure, ni que sigui per unes hores, en un context diferent a les aules. El temps primaveral va acompanyar durant tota la jornada i l'experiència va esdevenir molt positiva.

JA TORNEN LES JORNADES MULTIESPORTIVES

Amb més fua que mai i les il·lusions més que renovades, l'escola ha celebrat la XVII^a edició de les Jornades Multiesportives Es Lledoner sota el títol Basta de rumiar! Viu l'esport per somniar!. Els alumnes de quart d'ESO dirigits pel professor Xisco Olivares i assistits per la resta de professors d'una manera o una altra han mobilitzat tot l'alumnat de l'escola i han fet de l'esport un esdeveniment festiu, de convivència i d'amistat. Tot un repte aconseguit!

HALL DE PRIMÀRIA

L'entrada de l'edifici de primària ha seguit essent un llenç obert a la imaginació. Hem pogut gaudir de la primavera en un cossioll que fa goig, dels dibuixos fets pels alumnes de l'església i la plaça de Sa Font, dels Arts and Crafts en un anglès immillorable, d'un fons de la mar ple i ple de peixos de colors. Per acabar, hem fet una visita a les famílies dels nostres alumnes a través dels collage que han elaborat amb fotografies i imatges molt ben seleccionades.

L'any que ve molt més!

EIXIDA III EDICIÓ DE LA FESTA DE PRIMAVERA

Camí de convertir-se en un clàssic, dia 23 de maig celebrà tota la comunitat escolar la III Festa de primavera organitzada per l'APIMA i els mestres de l'escola. La idea d'aquest esdeveniment no és altra que crear un context comú d'esbarjo i de convivència entre menuts, nins i joves, els mestres, els pares i tothom que vulgui participar en aquesta celebració.

Durant un parell d'hores el pati de l'edifici d'ESO i els passadissos canvien de fesomia i es mostren amb una activitat molt intensa: es posen en marxa tallers per a les diferents edats que cerquen, a part de treballar la creativitat lliure dels joves participants, la diversió i el passar una bona estona.

Enguany, com a les anteriors edicions, la batucada inaugurarà la festa a cops de tambor L'assistència, llavors, de les famílies i la seva implicació fa ver possible dur a terme una jornada fantàstica que ens passà volant.

Entre taller i taller, els menuts de l'activitat de teatre d'infantil, feren al saló d'actes la representació de la seva obra Què feim amb el drac? perquè papàs i mamàs i tothom que volgués pogués veure de primera mà què bé que ho fan. A

part, a les aules d'ESO hi hagué una exposició amb els treballs fets pels alumnes d'artesanía, plàstica i l'activitat extraescolar de Taller de dibuix que va romandre oberta tot el matí.

Després d'una intensa jornada d'anar i venir, de polseres, pintures de dit, collarets amb botons, bijuteria feta amb macarrons, suc de llimonada deliciosos, punts de llibre originals i molts d'altres petits de talls, l'actuació del circ Es Lledoner va posar punt i final a tot el tragí amb una bona rialla. Un bon dinar de pollastre rostit va fer les delícies de tots els qui decidiren clausurar el dissabte al voltant de la taula.

No podem deixar de comentar el bon nivell de les fotografies que han fet els alumnes de primària i ESO que han participat al concurs que cada any organitza l'APIMA. Podeu veure els guanyadors a l'article de la secció de l'APIMA d'aquesta mateixa revista.

La presidenta de l'APIMA va fer entrega en nom de l'associació de 400 € a l'escola. Aquests doblers són el benefici que varen obtenir de la festa de primavera de l'any passat i s'han destinats a la compra de material esportiu per als alumnes participants a les jornades multiesportives. Moltes gràcies!

ELS MESTRES TAMBÉ VAN A ESCOLA

I és que no basta impartir classes sinó que els nostres mestres es preocupen per a perfeccionar-se en la pràctica de la seva professió. Durant tot el curs ha fet diferents cursos de formació que complementen la seva important tasca amb els alumnes de totes les edats.

Dia 27 i dia 28 de març Mª Pilar Manresa, Catalina Grimalt, Margalida Sureda i Mª Victòria Gomila assistiren a les Jornades d'Educació Infantil: Construint una nova mirada, organitzades per la Conselleria d'Educació, Cultura i Universitats i que es varen dur a terme al teatre Xesc Forteza de Palma.

Magdalena Garcia, Margalida Adrover i Aina Mª Truyols obtingueren el certificat de Capacitació en Llengua Catalana per a l'ensenyament al primer cicle de l'educació Infantil.

La mestra Isabel Mesquida i Catalina Grimalt feren un curs de 10 hores sobre La Bíblia a l'aula i un altre sobre Competència Espiritual, també de 10 hores. Els varen realitzar durant el mes de novembre i febrer. Foren organitzats per la Delegació d'ensenyament i Pastoral de l'Església de la Diòcesi de Mallorca i el CESAG destinat a professors de religió. A més, Isabel Mesquida ha fet una tercera línia temàtica sobre aquests continguts amb el títol de Intel·ligència espiri-

tual i moral de la persona, també de 10 hores..

La mestra Mireia Huerta ha duit a terme els següents cursos: Intel·ligències múltiples i projectos de comprensió. A més, també ha seguit un curs d'introducció de psicollenguatge i un de psicomatemàtiques segons Montessori. Va assistir també a les Jornades d'Educació Conscient, Educació Coherent, organitzada per la UIB.

Ella mateixa i Bàrbara Lladó han assistit a una conferència sobre L'escola del segle XXI: aquí i ara, de Francesco Tonucci.

Joan Isidre Albons i Pep Miquel Sans, engrescats en el tema de l'hort ecològic, han fet un seminari de 16 hores titulat Experiències i aprofitament didàctic de l'hort escolar, organitzat pel CEP de Manacor.

Quant a l'àmbit de l'anglès, Pilar Oliver i Biel Rosselló han aprovat el nivell Advanced 2 d'anglès a l'escola oficial d'idiomes.

Lídia Socias ha seguit tres cursos diferents: un sobre Acció tutorial en Educació Infantil, Primària i Secundària, un altre sobre Ús de les Noves Tecnologies a l'Aula i un tercer sobre l'Avaluació de l'alumnat amb Necessitats Específiques de Reforç educatiu en les Etapes d'Infantil, Primària i Secundària. A part, ha finalitzat un curs d'adaptació per a l'obtenció del Grau d'Educació Primària amb menció de Llengua Anglesa.

LA SETMANA DE MÚSICA DE FELANITX

Sota el context de la XXXIX Setmana de Música, el centre Cultural de l'Ajuntament de Felanitx va organitzar i patrocinar uns concerts pedagògics per a les escoles del municipi. Pel que fa l'educació primària, els nostres alumnes assistiren dia 5 de maig a un teatre musical i de teresetes: El petit drac,

de Rafel Brunet, a cura de Mallorca So. L'alumnat d'ESO, en una altra sessió però el mateix dia assistiren a un interessantíssim concert pedagògic titulat Visca l'òpera i interpretat per Inma Hidalgo - soprano, Roberta Minnucci - mezzosoprano, Roger Berenguer - tenor, Joan Miquel Muñoz - baríton, Francesc Blanco - piano. Va anar a cura d'Euroclàssics.

Un curs més a la nostra maleta

Benvolguts socis i pares,

Som a final de tercer trimestre, un curs més a la nostra maleta, s'obrin les portes de les vacances!

Aquest trimestre hem tengut moltes coses interessants:

En relació a la reforma educativa, es segueix treballant en la redacció d'un projecte unificat i consensuat per la comunitat educativa en la qual hem estat representats tant a nivell d'Escola Cooperativa com a nivell de famílies mitjançant la FAPA.

Es va celebrar el II Certamen Literari de les Cooperatives d'Ensenyament i la nostra escola ha estat una de les Cooperatives que més nins premiats ha tengut, n'estam molt orgullosos!

Al mes d'abril anàrem al Castell de Santueri, en la nostra activitat conèixer Felanitx. Ens va guiar la visita n'Amàlia Sales, llicenciada en Història de l'Art i experta en el Castell, vam fer un repàs de totes les parts del castell i de les seves èpoques que va fer-nos passar un horabaixa molt divertit tant a nins com a grans.

Dia 23 de maig vam celebrar la III Festa de Primavera!

Cada any és més lluït aquest dia, enguany vam poder gaudir de tallers,

teatre, batucada, circ... i moltes coses més que ens van fer passar un matí fantàstic. Per acabar-lo vàrem dinar al pati de l'escola més de dues-centes persones, menjàrem pollastre rostit i una amanida única, gràcies a la donació d'en Xisco Serra d'oli d'oliva verge de collita pròpia, des d'aquí li volem agrair novament.

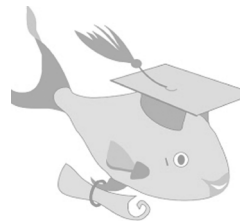
És clar que no podia faltar el concurs de fotografia, enguany vam tenir més participants que mai i un nivell molt alt. Votaren els guanyadors els assistents al dinar i els resultats foren els següents:

Tercer lloc empat entre Aina Mas Aloy (primària) i Bàrbara Maria Rigo Obrador (ESO), el segon lloc va ser per a la fotografia de na Roser Julià Mascaró (primària) i el primer lloc per a la de na Laura Vicens i Pont (ESO).

L'enhorabona a tots els participants que ho vàreu posar difícil als que havien de votar!!

Crec que ja només em queda agrair-vos la vostra participació en les activitats que duim a terme i desitjar-vos un estiu que ens ompli de forces per poder començar al setembre carregats d'energia.

LA JUNTA DIRECTIVA.

OLORETA DE PRIMAVERA!

Amb l'arribada de la primavera l'hort ecològic d'Es Lledoner ha esclatat la seva producció i la sembra dels trimestres passats ha començat a donar fruits. Les llavors que els alumnes varen sembrar amb tanta delicadesa i entusiasme han seguit el seu camí vital i han donat una bona quantitat de fruits.

Tots els cursos han pogut anar a collir el que havien sembrat, dur-ho a la paradeta de la cooperativa i tenir una bona venda.

Els nins de 3 anys ompliren la paradeta d'unes precioses lletugues de tres tipus per a tothom que en va voler.

Els de 4 anys, després d'una llarga espera, perquè les pastanagues no creixien i es camuflaven entre les males herbes, varen poder anar a collir-les i omplir-ne quatre caixons.

Els estrigassons són una planta que no dóna el seu fruit tot d'una vegada i així com maduren s'han d'anar collint. Els nins de 5 anys amb la primera de les collites, just abans de Pasqua, varen fer unes panades que feien llepar-se els dits.

Les bledes dels alumnes de primer de primària han duit un creixement lent i foradat perquè han sofert una invasió de caragols. Així i tot en varen sortir més de 40 manats per a la paradeta.

Els de segon de primària colliren els espínacs en dos torns. Entre collita i collita deixaren passar un temps perquè els espínacs creïessin i així cada grup poder fer suficients manats per dur a la venda.

Per collir les faves els alumnes de quart de primària també feren dos torns, varen omplir un total de 8 caixons. Els del darrer torn ja varen aprofitar per arrabassar les faveres i deixar el redol net.

Els de 5è de primària, que havien sembrat els grells que ho passaven tant malament per sobreviure i anaven tan magres al principi, també han pogut collir-los en dues vegades i vendre'ls a la paradeta amb un total de 170 grells collits.

Alguns dels carxofers que sembraren els alumnes de 6è han començat a fer les primeres carxofes.

Com veis no tot es pot collir quan un vol, sinó quan la planta ho permet. A vegades es cull una part i es deixa créixer l'altra perquè agafi més força. Ara ja només falta collir els alls per Sant Joan.

Després de buidar quasi totes les paradetes, tocava tornar preparar-les per a la sembra d'estiu. Els alumnes de 1r i 2n de primària han estat els encarregats de sembrar les tomàtigueres de ramellet (petita, grossa i de pera), casta grossa i cor de bou. També varen poder sembrar el planter que havien fet a una activitat dins l'aula. Aquell planter que tant s'havien encarregat de regar i vigilar i palpar per veure si creïxia o no.

Un grup d'alumnes de 4t d'ESO varen acabar de sembrar un grapat de tomàtigueres que quedaven, els pebrers, les albergínieres i les carabassones.

Els alumnes del taller de ciències experimentals han sembrat tota casta de plantes aromàtiques (romani, herbassana, camamilla, menta, sàlvia, lavanda, moradriu i farigola) amb la doble funció d'atreure tots els insectes de l'hort i, més endavant, poder fer una sèrie d'experiments amb els aromes d'aquestes plantes.

Com podeu veure aquest trimestre Sa Tanqueta ha tengut molt de moviment. Han estat molts els alumnes que han passat per allà a fer alguna activitat. Una activitat d'equip i cooperativa que ajuda l'hort a créixer i a millorar.

S'estrigassó florit

EDUCAR EMOCIONALMENT

Heu sentit a parlar de la intel·ligència emocional? És un terme que fa referència a la capacitat per reconèixer els sentiments propis i aliens, expressar-los de manera equilibrada, entendre els altres i utilitzar tota aquesta informació per guiar així la nostra forma de pensar i de comportar-nos. Es tracta, doncs, de com cada persona viu les emocions.

Som éssers emocionals per defecte, per tant, és necessari saber potenciar la nostra intel·ligència emocional. Per aconseguir-ho hem de dominar cinc competències fonamentals. Primer, s'ha de tenir consciència emocional, és a dir, reconèixer les emocions i sentiments. Després, saber regular-les davant situacions tant favorables com adverses. També es necessita de certes dosis d'empatia per posar-nos al lloc dels altres i comprendre així els seus sentiments. Saber tractar amb els que ens envolten i establir lligams sans i duradors és un altre dels factors. I el darrer ingredient per consolidar la nostra intel·ligència emocional és aprendre habilitats que promoguin la construcció del benestar personal i social.

Veient els beneficis que ens aporta el saber gestionar adequadament les emocions, ha fet que en els darrers

anys s'estigui treballant molt per potenciar aquestes competències emocionals des de diferents àmbits. I això és el que coneixem com l'educació emocional. És una educació per a la vida, un procés educatiu continu i permanent. Els continguts poden variar segons els destinataris i se segueix sempre una metodologia eminentment pràctica. Té l'objectiu de capacitar a les persones per adoptar una actitud positiva davant la vida, amb la finalitat d'assolir un major benestar emocional.

L'educació emocional té aplicacions en diversos contextos. Un en el que s'està donant molta importància en els darrers anys és en l'àmbit escolar, estrany és aquella escola que no disposi d'un programa d'educació emocional. Ara bé, si hi ha un entorn on és imprescindible que es doni el desenvolupament d'aquestes competències, aquest és el de la família, ja que és on ocorren les primeres relacions interpersonals dels nostres fills/es. Això significa que és el lloc on sorgeixen els seus primers conflictes causant-los emocions negatives que encara no saben manejar. Per tant som els pares i mares el seu referent perquè ho aprenguin. No existeix una única forma de fer-ho, però existeixen certes activitats que ho afavoreixen:

Potenciar espais on mantenir amb ells/es una comunicació caracteritzada per l'obertura i la confiança. És fonamental respectar els seus comentaris i opinions amb tolerància, sense jutjar-los i respectant els seus sentiments.

Donar-los amor i afecte a través del tacte, les carícies, les abraçades i els petons, i també ajudar-los a ser conscients del benestar que senten quan reben aquestes mostres d'afecte. És imprescindible el contacte físic per a un bon desenvolupament emocional.

Escoltar diferents tipus de música amb els nostres fills/es i ensenyar-los a connectar amb ella segons l'estat d'ànim de cada moment i així convertir-la en un recurs per a la seva gestió emocional.

Compartir estones de joc amb ells/es perquè així aprenen a augmentar la tolerància a la frustració, controlar la impulsivitat, respectar el torn o escoltar amb més atenció. A la vegada, el joc és una oportunitat òptima per riure, fomentar el sentit de d'humor i les emocions positives.

No es pot concebre una vida sense emocions, ja que són una part inherent de nosaltres. L'educació emocional és un aprenentatge tan bàsic com ho és aprendre a caminar o xerrar. És per això que nosaltres com a models li hem de donar el valor que li pertoca dins l'ensenyança de la vida.

SERVEIS DE PSICOLOGIA I FORMACIÓ

Són un centre sanitari ubicat al municipi de Manacor. Ofereixen atenció psicològica per a totes les edats, a nivell individual, de parella i familiar. Realitzen avaluacions psicològiques, d'aprenentatge, pericials i neuropsicològiques; disposen de tot el material necessari per a tal fi. Compten amb un servei de logopèdia.

Per a més informació podeu visitar la seva pàgina web www.adivpsicologia.com o al telèfon 971844853

En "Carlos" s'alemany

Em dic Karlheinz Feldkamp, però la majoria de gent de Mallorca em coneix per Carlos, bé, més ben dit, com en "Carlos, s'alemany". Aquest canvi de nom em ve dels meus anys d'alumne a Sant Alfons. El primer dia de classe, a primer de primària, don Gabriel passava llista i quan va arribar al meu nom, va provar de dir-lo tres o quatre vegades fins que em va dir "saps què, idò a partir d'ara et direm Carlos". A mi ja em va anar bé, aquell nom em feia més proper als meus companys entre els quals em sentia com un estrany.

Per a mi no va ser fàcil, era alemany, acabat d'arribar -vaig néixer a Duisburg, Alemanya el 1971 i quan tenia cinc anys ens vàrem mudar a Cala Murada-. La meva família era laica o atea, com vulgueu, i jo era fill d'un segon matrimoni del meu pare. Tot plegat, em feia sentir un estrany en la Mallorca d'aquella època, encara molt tradicional. Per pasqua, veia els encaperonats i aquelles escenes de martiri que contrastaven molt amb el nostre costum de cercar ous de xocolata que

un conill ens deixava pel jardí. I a escola les misses, les figures de l'església, haver-nos de confessar... tot allò em feia por.

Quan ets un nin és molt difícil explicar que no entens res. Així que vaig començar a pintar tota aquella frustració, però tampoc ningú no entenia la meva pintura. Ja ho veieu. Un peix dins el rostoll.

Ara bé, no us regireu, no tots els records són desagradables. Tenc molt presents aquells pa amb oli que torrà-

vem nosaltres mateixos arrebatant les llesques de pa a les olles de la cuina i llavors una mica de tomàtiga de ramellet, oli, sal, vols ceba? Sí gràcies, i per acabar un polsim de pebre bo. És del millor que he menjat mai, i podeu creure que gràcies a la meva professió he menjat per molts racons del món.

També record el pare Duran, com s'arromangava la sotana per jugar amb nosaltres a futbol. Talment una escena d'una pel·lícula italiana. I a Don Toni Maimó que em va aplegar les ganes de llegir i d'aprendre per mi mateix. Això li ho agrairé eternament. De don Miquel Riera record la paciència que tenia amb nosaltres i de Don Guillem, la seva tolerància.

Ja ho veieu. El meu pas per Sant Alfons fou un intent prolongat de passar desapercebut, allò que en diuen: sense pena ni glòria, fent les coses de manera que no destaqués ni per dalt ni per baix, encara que no sempre ho aconseguia, sobretot per baix. El que és cert és que aquells anys varen ésser molt interessants i foren el germe d'allò que sóc avui. Gosaria dir que aquell, diguem-ne fracàs escolar, juntament amb la posterior decepció del que era Formació Professional en aquella època, diametralment oposat al prestigi que tenia i té a Alemanya, em va ensenyar a gestionar frustracions, i això m'ha servit al llarg de la meua vida.

Llavors, quan vaig abandonar els estudis i després d'una etapa un poc fosca per Hamburg, i gràcies al meu coneixement d'idiomes que vaig aprendre anant de gresca, vaig entrar a treballar per a una companyia aèria d'auxiliar de vol atenent els passatgers (“azafato”). Vaig poder viatjar per gairebé tot el món i em vaig adonar que existien altres persones, altres maneres de viure i de pensar. Fou com una revelació. D'entrada em va semblar un món policromàtic gairebé utòpic. Llavors vaig adonar-me que podia fer més del que havia fet fins aleshores, em vaig posar a estudiar, vaig fer l'accés a la universitat i em vaig treure la llicència de pilot comercial (ATPL), poder pilotar aquells avions, entre ells algun dels jets privats més luxosos del món (un fòr-

SEMBLANÇA BIOGRÀFICA

Karlheinz Feldkamp va néixer a Duisburg (Alemanya) el 1971. Va venir a viure a Mallorca als cinc anys i des de llavors l'illa ha esdevingut un lloc de partida i arribada. És un enamorat del blau, tant del mar, és un experimentat bussejador, com del cel, ja que és pilot d'avió. També l'apassiona la pintura. Té dues filles de mare francesa que ara tenen onze i vuit anys i un fill de mare mallorquina. A l'hora de dinar, a casa, es parla francès, alemany, català, castellà i llengua de pedaç. I té pensat casar-se a finals d'estiu amb la seva companya de taula del temps de l'escola primària.

mula 1 de l'aire), és de les experiències més potents que he viscut. De fet, i tornant a aquells pensaments de l'escola, ja m'apassionaven els avions. Record que un dia era a la classe de castellà de Don Miquel Riera, l'actual classe d'en Joan Xamena, i vaig fer un avió de paper que vaig llençar per la finestra. Al cap d'una estona curta va entrar don Toni Xorret amb l'avió a la mà demanant de qui era, la vermellor de les meves galtes em va delatar, això i el fet que, curtet de mi, vaig fer l'avió amb un full que duia el meu nom. La cosa és que l'avió havia sortit de la

classe de castellà cap al carrer i havia entrat per la finestra de la classe de matemàtiques, que estava al pis de sota. Aquests foren els meus inicis en l'aerodinàmica: una bona estirada d'orelles!

Ja ho veieu, que no fa un poc de por que una persona que no va ser capaç de treure el graduat escolar ara tenguí llicència per portar un avió carregat de passatgers? Idò, inclús he aconseguit plaça en quatre companyies diferents, tot i que quan va tancar Spanair, la companyia en la qual hi he treballat

quasi 20 anys, em vaig quedar a terra i ara no vol.

M'agradaria que vosaltres, que ara sou estudiants, sobretot aquells que teniu dificultats o que us sentiú frustrats, us poguéssiu sentir una mica identificats per a que vegeu que existeixen possibilitats. Que les coses canvien i que tota experiència pot ser sempre un esglao per millorar. Allò que avui és un fracàs demà pot ser un èxit. I si teniu la mala sort de trobar un govern com l'actual que suprimeix àrees molt interessants cercau-les per un altre camí. Si s'elimina la filosofia del programa, estúdiu filosofia per compte vostre, si s'elimina la música, compra-vos un instrument. Apreneu a pensar, que teniu mestres que us estendran les mans i us acompanyaran, rebel·lau-vos, encara que sense radicalitzar-vos, cal anar amb compte amb els extrems. No n'hi ha prou en conèixer les normes, també s'ha de saber per què existeixen i saber interpretar-les, què les origina. Les normes són un guia a seguir però no han de ser un carril per on circular a cegues.

I ja per acabar, us he explicat com de nin vaig aprendre a treure les meves frustracions pintant, encara ara m'apassiona pintar, tant que l'any que ve m'estic plantejant de començar la carrera de belles arts, per acabar d'assolir coneixements sobre materials, sobre els corrents estètics, sobre un

caramull de sabers que a l'hora d'ara, tot i les hores de lectura, not que em manquen a l'hora de fer les meves obres. A part del dibuix, del futbol, dels panets de pa amb oli, m'acomodaré de vosaltres amb el millor record dels meus temps d'escola:

Record les meravelloses vistes que tenia en front meu, m'embadalia mirar com queia la cabellera morena sobre l'esquena de la nina que tenia al meu davant, aquella esquena que acabava amb unes formes arrodonides precioses. Record quan es girava cap a mi per demanar-me la goma o per fer-me qualque confidència i em confonia, em deixava atordit. Tenia una capacitat de seduir-me i a l'hora d'enrabiarme a parts iguals que em trastocava el pensament. Aquesta nina, trenta anys després, em segueix despertant un caramull de coses, i és que ara és la meva companya, la mare del meu fill petit. Segur que la coneixeu, ja que és mestra des Lledoner. Després d'acabar l'escola, vàrem estar més de vint i tants d'anys a veure'ns, no sabíem res un de l'altre, ens vàrem retrobar als quaranta anys i va ser com tenir una assignatura pendent. Ara només desig poder viure els anys que em queden al seu costat i amb els meus, nostres, tres fills, na Noa, na Thaïs i en Max. Així que aneu amb compte amb qui seu al vostre costat perquè mai se sap. Que tingueu molta bonança. Salut!

QUINS RAVENETS!

Escoleta municipal

QUE FEIM DE COSES!

*Escoleta de Sant Alfons
1r cicle*

Aquí us presentam
algunes de les activitats
que duim a terme a
l'escoleta

ELS PETITONS DE L'ESCOLETA
ENS HO PASSAM GENIAL

EXPERIMENTAM AMB
DIFERENTS MATERIALS

ANAM A PSICO!

ELS DIES DE FRED FEIM
PSICO DINS L'AULA

ENS AGRADA MOLT QUE ENS
CONTIN CONTES I EN CANTIN!

PINTAM...

VISITAM ELS MÚSICS!

QUIN GUST FA LA LLUNA?

*Escoleta de Sant Alfons
2n cicle*

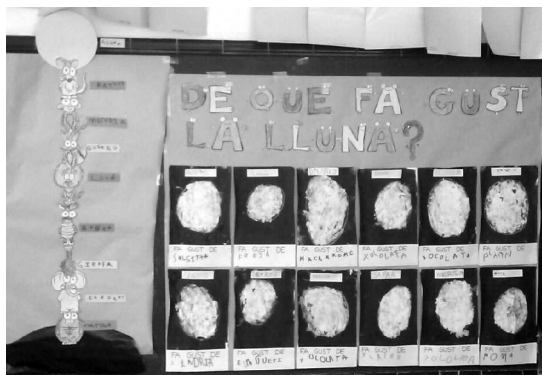
Som els nins i les nines de 4t d'educació infantil i, aprofitant que ja acabam el curs volíem contar-vos tot el que hem après aquest curs gràcies als contes. Hem gaudit molt! A l'escola sempre ens conten contes, però enguany ha estat una mica especial. Fa uns mesos vàrem rebre una carta a l'aula; aquesta estava escrita per n'Oriol, un personatge desconegut per a nosaltres. Encara no sabem qui és ja que només par-

lam amb ell a través de les cartes que ens envia, però ens ha anat explicant algunes coses. Amb la primera carta ens va escriure per dir-nos que ens havia estat observant i trobava que no tractàvem bé els contes del nostre racó de biblioteca. Per això, per ajudar-nos a

entendre la importància de la cura dels contes, ens va convidar a visitar la Biblioteca Municipal de Felanitx. Amb l'ajuda d'en Damià Jaume poguérem arribar-hi i allà, vàrem gaudir moltíssim, estava ple de llibres! N'hi havia de guixats, de prims, rodons,

grossos, receptes, mapes,... Així enten- guérem que podem aprendre molt dels nos- tres contes i cal que els tractem amb molta cura i sempre amb les mans ben netes. A més a més, abans de partir na Bàrbara ens va con- tar el conte de: "Quin gust fa la lluna?". D'a- quest conte n'hem après la importància de tre- ballar conjuntament amb els nostres com- panys i companyes i a més, hem après quin gust tenen les coses: les salades, les dolces, les àcides...i vàrem poder provar la lluna! Na

Bàrbara ens va explicar que aquesta fa gust del que més ens agrada. Però no penseu que això és tot, durant tot el curs hem estat llegint molts contes i fins i tot, hem tingut la visi- ta de la mare d'en Joan Toni, que ens va contar un conte preciós i a més, ens va fer unes titelles per a que ens duquéssim a casa. Tots plegat, hem gaudit de la lectura i de les històries tan màgiques que s'amaguen entre les pàgines dels nostres con- tes, hem après a estimar el nostre racó de biblioteca i a compartir les històries amb els nostres companys i companyes.

SANT JORDI, UN ANY MÉS

1r primària

Durant la Setmana se Sant Jordi hem anat treballant diferents temes de la nostra cultura: la rondalla "Joana i la fada Mariana", els Cavallets i el

conte Hansel i Grettel, la llegenda de Sant Jordi... També hem estampat una camiseta amb un cavallet, els nins han fet un capell de cavallet i les nines un ramellet d'alfabeguera. Ens han visitat els Cavallets i han ballat i també els Salers que han cantat. De tot aquest ventall de coses ens expliquen el que els ha agradat més:

- Fer un capell de cavallet (Mohamed)
- Es conte de 'Hansel i Grettel' (Iván)
- Fer es capell de cavallet, posar la cinta de color groc i la flor vermella (Baltasar)
- M'ha agradat tot, han estat uns dies molt divertits (Lydia)
- Fer un ramellet d'alfabeguera (Adriana)
- El dibuix de Sant Jordi perquè dona una rosa a sa princesa. I "Hansel i Grettel" perquè tiren sa bruixa en es forn (Lucia)
- Veure els cavallets ballar perquè són molt guapos (Jordi)
- Fer el ramellet i el mocador i anar al pati per fer-nos una foto (Antònia)
- La rondalla de "Na Joana i la fada Mariana" perquè m'ha agradat molt pintar els dibuixos de la seva història (Luna)
- Fer un capell de cavallet i veure'ls ballar i anar a cantar Sales perquè jo som Saler (Manuel)
- Els cavallets el millor de tot, m'ha agradat el vídeo que hem vist i quan han vingut a ballar al pati de l'escola (Mateu)
- Els cavallets, pintar-los, pintar Sant Jordi i la fada Mariana i fer es llibre (Nayara)
- M'ha agradat tot però el que més estampar la camiseta (Ainhoa)

Tot m'ha agradat molt, però el que m'ha agradat més ha estat pintar els dibuixos del llibret de "Gretel" i de na Joana i la fada Mariana".

Martí Mas Alós 1r B

M'agrada molt el conte de Hansel i Gretel

perquè m'agrada molt el conte perquè en el conte jo quan al costat de la bruixa jo llegia el que diu la bruixa

molt. I també m'agrada la rondalla mallorquina de Joana i la fada Mariana.

Aina Moreno 1r B

A és el que m'ha agradat

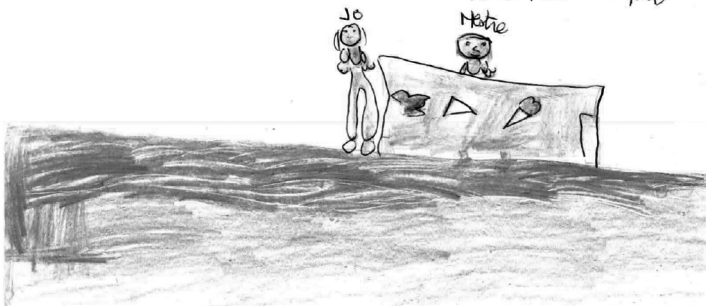
més ha estat el tema des cavallets,

perquè es meu germa gran Miquel hi balla i m'agraden molt els seus balls.

Bartomeu Uguet 1r B

El que m'agrada més ha estat fer el nomell d'alfabeguera i el conte de "Hansel i Gretel, la rondalla de na Joana i la fada Mariana". M'agrada perquè no he estat una setmana com les altres i el que més m'agrada és fer el nomell d'alfabeguera

María Pizomell 1r B

EL FELANITX DELS NOSTRES PADRINS

2n primària

Aquest tercer trimestre hem tingut una visita molt interessant. Ens ha visitat en Biel Bennàssar, el padrí d'en Biel de la classe de 2n A.

Ens ha parlat i ens ha mostrat fotos de com era Felanitx quan ell era petit. Com eren els carrers, les places, les cases, els cotxes i com anava vestida la gent d'aquell temps. També ens ha contat com era l'escola i a que jugaven els nins i les nines d'abans.

Na Joana M^a de la classe de 2n B també ens ha duit un recull de fotos perquè veiéssim la diferència que hi ha entre el Felanitx dels nostres padrins i el nostre Felanitx. Moltíssimes gràcies per la vostra col·laboració.

El que me va agradar més van ser els cotxes, els carrers i com anava vestida la gent. Els carrers han canviat molt, els cotxes eren diferents tenien ses rodes molts grans i ses persones així com anaven vestides, era impressionant veure parat un mocador en el cap!

Lydia Tejada
2n B

1914

RECITAL DE POESIA*4t primària*

Les cançons i cantarelles tradicional que encara avui se solen ensenyar als petits són un exemple de la receptivitat natural i la facilitat amb què memoritzen versos.

Doncs, per què no aprofitar aquesta capacitat innata dels més petits per oferir-los un corpus equivalent a la poesia.

La poesia és per ser escoltada i per ser guardada a l'arxiu de la memòria sonora: per ser dita i redita.

Els infants són fills de la nimfa ECO i per tant són potencialment els millors receptors de poesia. Feim, doncs, que aquests versos, sonin a casa o a l'aula, amb la mateixa naturalitat amb què hi sonen les paraules i les melodies de sol, solet o el gegant del pi.

Uns infants d'aquest món o bé de l'altre cantaven aquelles cantarelles de paraules absurdes i líriques que sens dubte són les restes dels monuments poètics més antics de la humanitat.

Guillaume Apollinaire
« La casa dels morts » dins *alcohols*

Aquest curs és el segon any que tenim el privilegi de poder tenir ioga dins l'horari lectiu. Ho pogueren posar en pràctica el primer any els alumnes de 1r i 2n i aquest curs ja s'hi han apuntat els de 3r. Tant de bo el curs que ve s'hi puguin sumar els de 4t i així, poc a poc, poder arribar a gaudir-ne tots els cursos de l'escola, inclosos els d'ESO.

LA MÀGIA DEL IOGA I L'ENTREVISTA COM A RECURS INFORMATIU

3r primària

Quan trobes la pau dins tu mateix, et converteixes en el tipus de persona que pot viure en pau amb els altres.

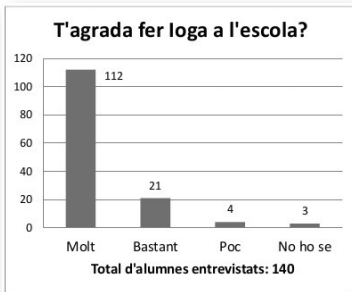
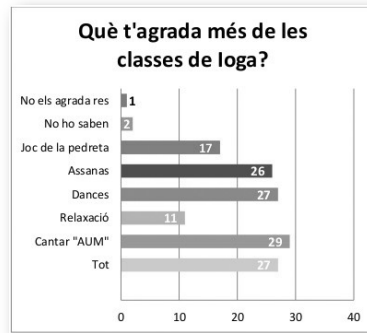
Peace Pilgrim

La dinàmica de les classes, explicada a grans trets, és la següent:

- *Desconnectar del món exterior i centrar-se en el lloc on estan, concentrant-se en la respiració.*
- *Cantar 7 "AUM" (OM).*
- *Ajuntar totes les pedretes: les pedretes simbolitzen l'Energia que tots tenim dins nosaltres i ens recorden que formam part d'una sola Unitat. No hi ha "teu" ni "meu". Tot és de tots: compartim l'aire, la natura, el Sol, la Mare Terra, ...*
- *Després de cantar l'AUM, deixen la pedra dins una cistella i quan acaba la classe, amb els ulls tapats, n'agafen una. No són del mateix color i, naturalment, agafen un pedra que no era la seva, sinó que era d'un company. Saben però que està carregada de la mateixa Energia i l'accepten gustosos.*
- *Mobilització amb:*
 - *dances*
 - *presa de consciència del propi cos.*
 - *descobriments de sensacions corporals desconegudes.*
- *Assanas (postures): ara que ja hem activat els músculs, començam amb postures per a fer estiraments, equilibri, ...*
- *Relaxació guiada, per acabar la sessió.*

I a l'àrea de llengua?

Ara que ja tenim una certa experiència en això del Ioga, havia arribat l'hora de fer sentir les veus dels veritables protagonistes i demanar als alumnes que l'han practicat la seva visió i el grau de satisfacció que tenen amb aquesta activitat. Així, els nins i nines de 3r han entrevistat tots els alumnes de 1r i 2n per saber de primera mà què opinen de les classes de Ioga i si el curs que ve els agradaria tornar-ne a tenir. També han quedat registrades les impressions i preferències envers aquesta activitat dels alumnes de 3r. Els resultats obtinguts figuren a continuació:

A les aules de 5è hem sembrat, regat i recollit grells. Vàrem preparar material per a la venda: cartolines per fer els rètols informa-

tius i paquetets de grells. Ho férem a la nostra paradeta d'Es Lledoner i els vàrem vendre tots!!!! Moltes gràcies papis i mamis :)

Ara, aquests diners obtinguts, els invertirem en alguna cosa per a nosaltres. Per decidir què comprar hem fet una petita pluja d'idees interna. Aquí teniu un recull d'algunes de les propostes més suggerents. A veure com acabarà!

LA PARADETA

5è primària

5è A

- Hola, som n'Albert i he pensat que amb els diners de l'Hortet podríem comprar dos peixets, un per cada classe.
- Hola, som na Yehudit i m'agradaria tenir una tortugueta, per tenir un animal entre tots. O també un ventilador per a l'estiu!
- Hola amics i amigues, som n'Eduardo. Crec que amb els diners podríem comprar un joc que ens agrada a les dues classes. Per exemple: parxís, monopoli...
- Hola estudiants, som na Neus. Amb els diners m'agradaria comprar un pot de pintura i pinzells per decorar les classes amb les nostres mans, noms i firmes. I així tenir les classes més alegres.
- Hola, som na Paula, amb els diners que hem guanyat venent grells, m'agradaria comprar una tortuga amb la seva gàbia. Però una tortuga de les petites, no de les grosses, perquè valen més. Esper que la comprem.
- Hola som en José Luís i vull un peix per a l'aula del millor mestre del món i així el podrem cuidar entre tots. I sinó, un Trivial per jugar quan estiguem castigats sense pati.
- Hola, som en Nicolás, em podeu dir Nico, voldria que poséssim un pàrquing per a bicicletes, perquè ens agrada anar amb bici, així vendríem amb bici i no contaminaríem amb el cotxe. També faríem exercici.
- Hola, som na Roser i amb els diners de la venda de grells m'agradaria comprar dos rellotges, un per a cada classe i posar-los a la paret (baratos).
- Hola, som na Neila, a mi m'agradaria que amb els diners comprem un joc de preguntes per pensar.
- Som en Javi i amb els doblers de l'Hort m'agradaria comprar un peix i anar alternant el peix una setmana a cada classe.

5è B

- Som na Maria Antònia, jo compraria algun animal de mascota. Perquè així seríem responsables de donar-li menjar
- Som en Miquel Rigo i jo voldria un dòmino, així podríem jugar tota la classe o els nins que volguessin
- Som na Míriam i voldria un hámster o periquito per poder gaudir de cuidar-lo. I qui vulgui, cada cap de setmana, el podria dur a ca seva.
- Som na Nadia i voldria comprar un hámster. Jo crec que podríem col·laborar en grup per cuidar-lo i alimentar-lo entre tots, i així aconseguir més companyonia.
- Som en Miquel Uguet i voldria una pilota de la Champions o del Mundial per jugar un poc més professionals al pati.
- Som na Maria del Mar Mas, i m'agradaria tenir un joc de Trivial, perquè aprendríem moltes coses jugant. És una cosa que es pot dur a ESO, així si el cuidam durarà molt. Crec que és una bona cosa per a nosaltres.
- Som n'Ainoha i m'agradaria un animal perquè així podríem investigar què fa i com és, també seria divertit tenir-lo a classe.
- Som en Mateu i voldria un conill o una granota, i que tots els donem de menjar i fer-los créixer. Tenir-los dins una gàbia o peixera.
- Som en Tomeu, jo voldria una pilota de bàsquet perquè només en tenim de plàstic.
- Som en Jaume Luengo, m'agradaria comprar una pilota de futbol de 5€ o menys per als nins, i una cosa per a les nines també de 5€ o menys. Després els doblers que ens sobressin, els donaria a una ONG, perquè no és necessari comprar tantes coses i ells ho necessiten més que nosaltres.

**UN DIA AMB
UN FAMÓS****6è primària**

Els dies corren i els anys passen, i ja hem arribat a la 18a edició de la Festa del Llibre. I

per continuar amb el costum, pel voltants de Sant Jordi deixam de banda la rigidesa del currículum diari i programam una setmana especial: una Setmana Cultural. Els llibres i les històries que en ells es guarden en són els protagonistes principals.

Entre altres activitats, els nins i les nines es converteixen en escriptors i creen també les seves pròpies històries. Enguany els vàrem proposar imaginar-se com seria passar un dia amb el seu personatge preferit. Aquí en teniu uns quants exemples.

UN DIA AMB EN RAFEL NADAL

Un bon dia de les vacances de Nadal es feia un sorteig per a un títol de dobles del Roland Garros. Hi havia moltíssima gent apuntada. Entre d'altres, una persona que jo admir molt, en Rafel Nadal.

La meva família i jo anàrem de viatge a Itàlia, allà on es feia el sorteig de les parelles, és a dir per saber amb qui et tocava. El sorteig va començar i, de sobte, surt el meu nom i seguidament el d'en Rafel Nadal. Jo, emocionat, començ a cridar, perquè m'havia tocat fer parella amb ell al torneig de Roland Garros. Era la millor cosa que em podia haver passat!

El vespre me'n vaig anar amb ell a l'apartament dels jugadors. Allà vàrem sopar junts. Per resumir, ho vaig fer tot amb ell i ens vàrem contar moltes coses. Però vàrem anar a dormir prest perquè jugàvem el partit de la primera ronda a les nou del matí i el de la segona a les cinc de l'horabaixa. Aquest darrer si guanyàvem el primer partit.

No me'n vaig adonar i ja érem a la pista per jugar el primer partit i el vàrem guanyar amb facilitat. És que amb en Rafel és molt difícil perdre! El partit de l'horabaixa no el vàrem guanyar amb tanta facilitat contra en Clic i un nin de la mateixa edat que jo. A poc a poc vàrem arribar a la final que havíem de jugar contra en Novak Djocovik i en Pablo Andújar; vàrem suar bastant però al final vàrem guanyar la copa de Roland Garros.

El moment més emocionant va ser quan vaig pujar amb ell per aixecar el títol i junts el mossegàrem. Ara és el meu millor amic, i sempre quedam els caps de setmana. I això m'encanta!

Pau Mas Aloy

XAVI HERNÁNDEZ AMB NOSALTRES

La setmana passada, el jugador del Barcelona Xavi Hernández ens va visitar a l'escola i quedà quatre dies amb nosaltres al Municipi de Felanitx. Quan el vam veure entrar per la porta de la classe, ens vam quedar amb xoc, nervis de veure'l i una rialla se'ns va dibuixar a la cara, però al mateix temps un silenci inundà la classe. No pareixiem nosaltres!

El primer dia vam quedar a la classe perquè volíem que ens contés la seva història al Futbol Club Barcelona i com el fet de viatjar tant afectava a les seves relacions, entre altres coses.

També nosaltres li volíem demanar coses. El mateix dia vam decidir, amb el seu consentiment, que quedàs a dormir a casa d'alguna persona de la classe. Vam fer un sorteig entre els que érem del Barça, perquè els del Madrid van dir que no feia falta que entrassin al sorteig. El mateix horabaixa vam anar a fer una volta, després que en Xavi s'instal·làs i sopàrem junts.

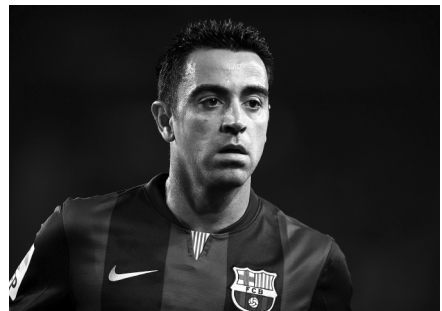
L'endemà vam pujar a Sant Salvador, vàrem dinar per allà i vàrem passar l'horabaixa tots junts. Quan vàrem baixar, com que estàvem una mica cansats, vam decidir veure'ns el proper dia.

L'endemà vam anar al Puig Major, ja que el dia anterior havia nevat. Vàrem estar fins a les quatre de l'horabaixa a la neu. I a la nit vam quedar a ca un amic a foravila a veure una pel·lícula i a sopar.

El darrer dia va ser el més divertit, no dic que els altres dies no fossin divertits, però és que el darrer dia vam anar al Torrentó, el camp de futbol del Municipi de Felanitx. Allà vam jugar tot el temps a futbol amb el gran jugador del FCB. Mentre jugàvem, ell ens deia com havíem de millorar. Uns quants de la classe jugàrem amb ell contra l'equip dels altres nins i el mestre. Però l'equip d'en Xavi ens donà una pallissa.

A l'hora de l'acomiadament tothom va dir que no canviaria per res aquells quatre dies, ja que havien passat volant. Això vol dir que ens ho passàrem molt bé.

Aina Fiol Garcias

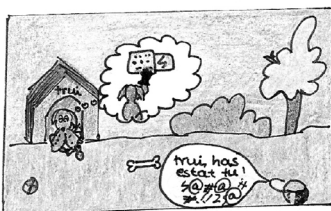
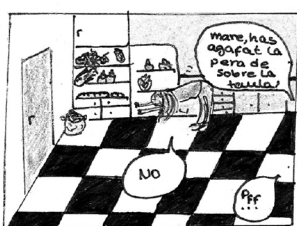
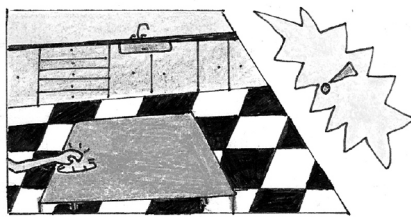
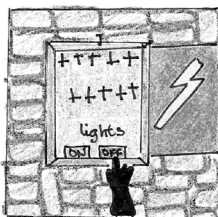
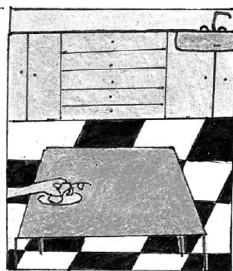
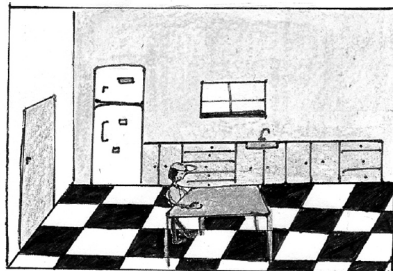

UNA DE CÒMICS

1r ESO

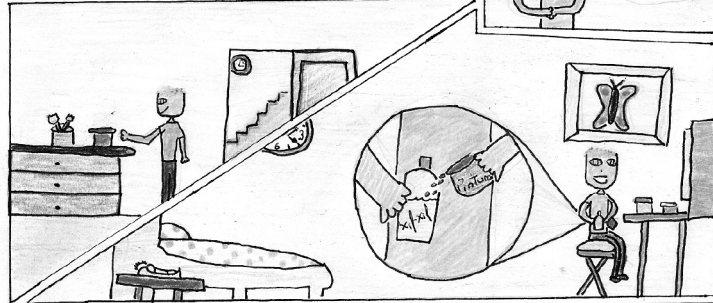
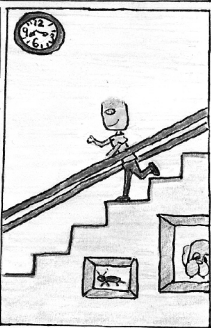
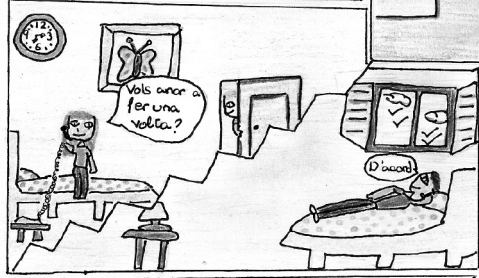
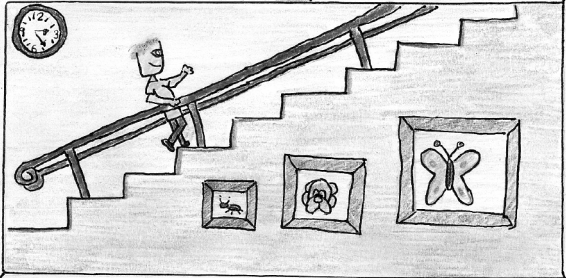
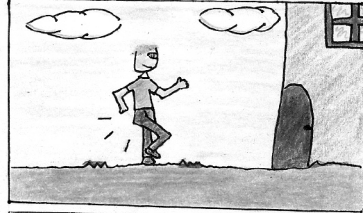
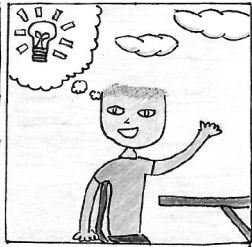
Laura Vicens Pont, 1r B ESO

ETS LA PERA!

Educació Secundària **escola**

BROMES DE PRIMERA

Maria Servera Fuster, 1r B ESO

MATEMÀTIQUES? AVORRIDES?

1r ESO

Durant tot el curs a l'assignatura de matemàtiques hem realitzat un munt d'activitats lúdiques. Però durant aquest tercer trimestre tots estam molt cansats, ens desconnectam a les classes pensant en l'estiu i en les vacances i la darrera cosa que volem fer és haver de pensar molt, i menys fent equacions, problemes,... Per això, els mestres encara han fet que siguin més divertides, llegiu, llegiu i veureu...

Hem estudiat el Teorema d'en Pitàgores, sí, aquest que diu que $h^2=c^2+c^2$. Però per rompre un poc els esquemes de classe, hem fet presentacions i exposicions en grup sobre en Pitàgores, la seva vida i feina, i així s'ha fet molt més bo de dur. També hem fet vídeos casolans de com podem aplicar el Teorema de Pitàgores sobre coses originals que trobam per dins ca nostra i un parell d'ells estan penjats al Facebook de l'escola juntament amb les fotos que ens vàrem fer durant l'exposició d'en Pitàgores.

També hem fet poliedres, però d'una forma especial. Hem anat enganxant llepolies amb escuradents fins que hem aconseguit els poliedres. Les llepolies molt bones, per cert!

I a més hem fet una gimcana matemàtica per Felanitx, utilitzant codi QR amb els mòbils i tablets, "noves tecnologies", això ens agrada a tots! La gimcana matemàtica era pel centre del poble, els QR ens deien cap on havíem d'anar i nosaltres havíem de contestar unes preguntes i fer fotos d'edificis, objectes,... que hi ha pel poble que tenien forma de polígons o políedres. Ha estat molt divertit a la vegada que hem après moltíssim. Qui continua pensant que les matemàtiques són avorrides i difícils?

Laura Vicens Pont 1r B ESO

Educació Secundària escola

COM HEM CANVIAT!

En aquesta secció hem cercat fotografies de quan érem petits i les hem reproduïdes ara de grans. Mirau com hem quedat!

EXCHANGE MALLORCA-PLZEN

2n ESO

From march 17th to 24th, a group of students from “Es Lledoner”, went to Plzen. We spent that week with a czech family and we did a lot of activities.

One of my favourite trip was when we visited Karlovy Vary, because it's a beautiful town and they make delicious desserts.

Another nice place we visited was a lake in a forest called Bolovecké, we ate typical czech sausages there, because people do there to grill meat in small bonfires.

But the best thing is to make friends and we had a great time all together.

It was also funny to listen about their culture and learn some words in their language.

I strongly recommend this experience to all the students.

Thanks to Pere and Maria Antònia to be so patient to all of us. And thanks to all the students to make this exchange unforgettable.

Maria Leiva Oliver, 2n B ESO

Educació Secundària **escola**

**CERTAMEN
LITERARI***Primària i ESO*

El passat dia 11 de juny es varen lliurar els premis del II Certamen Literari de les Cooperatives d'ensenyament. La participació fou molt concurrent: hi va haver cinquanta cinc seleccionats, vint-i dos guardonats i un públic amatent de més de cent persones que ompliren la biblioteca de l'escola Mata de Jonc

Es Lledoner va tenir nombrosos seleccionats en cada una de les modalitats. I és que tenim molts d'alumnes que conreen el gust per la literatura i fan cabòries amb això de les lletres. Al final, el que importa és passar gust i gaudir del plaer de llegir i escriure.

L'acte va esdevenir entranyable. Després dels formalistes i fetes les presentacions per Margalida Cabot com a representant del centre amfitrió (Mata de Jonc), Joana Fuster com a vicepresidenta de la sectorial d'ensenyament de la UCTAIB va dedicar unes paraules als participants i va agrair l'esforç de tothom i el suport dels patrocinadors.

Pere Morey Servera, escriptor convidat va fer una petita intervenció amb el seu estil particular. Des de la perspectiva d'home versat en lletres, va començar afirmant que Llegir fa tornar guapos, tot parafrasejant Biel Mesquida. Va continuar el seu discurs alabant les virtuts de la lectura, el plaer de gaudir d'un món tan emocionant i va fer clausura del seu discurs animant a seguir llegint, perquè seran molt més rics que la majoria de persones perquè els doblers no són, ni prop fer-hi, l'única forma de mesurar la riquesa

Un cop fets aquests parlaments, Margalida Sureda de Mata de Jonc va passar a llegir el veredict del jurat. Moments de nirvis i alegria que varen concloure amb una fotos de tots els participants i amb un berenar que ens va oferir a tots els participants i familiars la cooperativa amfitriona.

Des d'Es Lledoner, volem compartir amb els lectors de la nostra revista Escola els textos dels finalistes i els guanyadors de les diferents categories i diferents cicles.

II Certamen Literari **escola**

Un dia amb Cristòfol Colom, de Maria de les Neus Pou Roca. 5è A Educació Primària

Estimat diari:

Com ja saps, som bastant aventurera i m'agrada saber coses. Va arribar el dia del meu aniversari i l'únic regal que volia era un dia amb Cristòfol Colom.

Quan va acabar la festa i tothom se n'anava estava més desanimada que mai. No m'havien regalat res!

Algú va fer sonar unes trompetes: una estora vermella es va desplegar i va acabar just davant els meus peus. La vaig seguir i allà m'esperava.... Cristòfol Colom! Era un somni fet realitat! No sabia com expressar els meus sentiments!

La meva família m'havia regalat un dia amb Cristòfol Colom. Des de les 16 h de dia 20 de febrer a les 16 h de dia 21.

Quan va acabar totalment l'aniversari em va convidar a anar amb ell a ca seva i si volia podia endur-me'n la meva família. Jo li vaig respondre que no, per una raó molt simple: era el meu dia i el volia gaudir jo tota sola.

Quan vàrem arribar allà eren les 17 h i li vaig demanar si em podria contar tot el que va viure durant el descobriment d'Amèrica: com eren les seves barques, si tenia amics amb qui confiava, qui no es va creure el descobriment, com anaven vestits, si va guanyar molts de doblers, si tenia esposa, fills, si el seu pare i la seva mare varen estar orgullosos d'ell...

Tenc un quadern on ell em va respondre totes aquestes i més preguntes. Per exemple, em va contar que les barques amb les quals va descobrir Amèrica eren La Pinta, La Niña i la Santa María. La darrera pàgina va ser la que em va agradar més, perquè hi havia impreses les nostres mans formant una papallona i les nostres puntes dels peus formant núvols.

Es va fer l'hora d'anar a dormir. Em va costar molt dormir-me, ja que tot el temps pensava en com seria el dia següent.

Quan em vaig despertar vaig pensar que era un somni; però no, era una realitat!

Va tornar ser un dia molt intens, ell m'explicava els seus costums i jo els nostres. No es podia creure els avanços que hi havia. Per a ell també va ser un gran dia, igual d'emocionant que el dia del descobriment d'Amèrica.

Es pot dir que va ser com un intercanvi d'històries.

Es va fer l'hora de partir i, amb molta tristesa, ens acomiadàrem.

Quan vaig arribar a ca meva vaig revisar el quadern i a la darrera pàgina hi havia una carta de color de rosa on hi havia escrit el següent text: a la font més famosa del meu poble, on vaig néixer, guaita darrere la porta i hi trobaràs el meu gran tresor.

Oh! Quina alegria! Era el mateix poble on jo vaig néixer jo: Felanitx. Així que vaig saber tot d'una de quina font es tractava. Era la font de Santa Margalida.

Ja eren quasi les 17 h. I vaig córrer tot d'una cap allà. Hi vaig trobar un bagul amb un gran diari secret amb fotografies i tota la història del seu gran viatge.

Així que ara ja tenc dos diaris secrets, un per llegir les seves històries i l'altre per contar les meves. Ha estat el millor regal que m'han fet. Ara me'n vaig a dormir, que demà serà un altre dia per viure altres aventures.

Lluitar per viure, de Laura Vicens Pont. 1R d'ESO B.

*Un dia algú em va dir
que no m'adormís sense un somni,
ni que m'aixequés sense un motiu.
I un dia algú em va dir
que si no lluitava pel que estimava,
no plorés pel que perdria,
perquè creien que algun dia
em rendiria,
i deixaria de lluitar.
Però per moltes batalles que perdís has de continuar,
perquè la guerra encara s'ha de lliurar,
que quan més dura la lluita més dolç és el guanyar.
I per molt esquerp que sigui el caminar
i quan més difícil se't faci avançar,
és quan més has de demostrar
que quan una porta s'obri, no forçadament l'altra s'ha de tancar.
Que si el futur no t'emociona,
estàs en el present equivocat.
I si en veure aquella persona, el teu cor reacciona,
recorda que no hi ha res millor que estimar i ser estimat.
I que si un dia tot s'acaba, i arriben els abismes...
Deixaré una carta per als meus fantasmes.*

Mallorca, 1715, de Miquel Maimó Vidal de 3r d'ESO B.

Era un calorós dia de juliol quan tot canvià per sempre. Em vaig despertar amb el primer raig de sol, com cada dia, i vaig endreçar les meves pertinences a punt per a la revisió setmanal. El meu company ja ho havia fet, pel que veia. No ens parlàvem molt, amb ell, i sempre solia sortir de l'habitació molt abans que jo. Vaig pegar una ullada a l'habitació; les cortines desgastades, dos petits llits al terra i un armariet amb dues peces de roba, perfectament ordenades i plegades. Era bastant, tot cal dir-ho, coneixent la classe social a la qual pertanyia abans d'entrar a cort; havia tingut molta sort. Sent el tercer fill d'una família de pagesos, havia après a viure amb pocs recursos. Feia pocs mesos, però, havia tingut un enorme cop de sort; havia entrat a cort com a criat per servir el virrei, i n'estava ben content. Menjava diverses vegades al dia, tenia un bon lloc on dormir i de tant en tant em podia permetre certs luxes (sempre d'amagat, és clar). Aquell dia, però, la meua vida va canviar de cop.

Havent-ho ordenat tot, vaig sortir de l'habitació i em vaig trobar amb una estampa molt sorprenent i preocupant; ni portaestendards, ni trompetistes, ni criats. No hi havia ningú, ni al passadís principal ni a cap de les habitacions. Vaig córrer desesperat cap a la porta principal del palau, i hi vaig trobar una cosa encara més terrible: les portes del Palau de l'Almudaina estaven obertes de bat a bat! Vaig travessar el pati a corre-cuita i vaig sortir del palau, i aquí fou quan em vaig aterrar de veres. El vaig veure allà, davant la Catedral i damunt un cavall blanc amb emblemes blaus i grocs, ento-

nant un Tedèum sobre el rei Felip i onejant un estendard amb la triple flor de lis groga sobre un fons blau; el símbol dels Borbons. Allà el tenia, davant meu, el francès que havia estat intentant entrar a Ciutat de Mallorca durant una setmana sencera. El victorejaven un bon grapat de soldats eufòrics. En veure'ls, vaig saber que estava perdut, i de seguida vaig entendre el que passava; el virrei havia lliurat la clau de Ciutat de Mallorca al francès i havia fugit amb tots els seus soldats i criats. Tots excepte jo.

Vaig quedar contemplant l'escena uns quants minuts, encara perplex i maleint la meua mala sort, fins que em vaig adonar que els invasors estaven venint directament cap a mi, cap a les portes de l'Almudaina. Com a acte instintiu vaig córrer palau endins, contemplant a cada passa com era de desolador el palau sense cap decoració ni il·luminació. Estant perdut, enmig del passadís principal del palau, vaig tenir una idea que, sens dubte, fou la millor decisió que podria haver pres en aquelles condicions. Armant-me de valor, vaig donar volta enrere i em vaig encarar a les portes de l'Almudaina. Vaig sortir del palau i em vaig posar de cara al cavall del cavaller François d'Asfeld, per sorpresa de molts. El cavaller baixà del cavall i s'acostà a mi, tranquil·lament. Jo em vaig agenollar davant seu. Em preguntà, amb un fort accent francès i visiblement sorprès, que què hi feia jo allà. Jo li vaig contestar que el meu senyor m'havia abandonat a Mallorca i em vaig oferir a entrar a la seva cort.

Així, dit i fet, vaig canviar de senyor. Em vaig unir al grup dels criats que por-

taven, i em vaig adonar que molts eren valencians i catalans, potser que havien tingut la meva sort o, qui sap, molt pitjor. Ja dins el palau, els criats vam ser assignats a una habitació, i jo vaig aconseguir que m'assignassin la meua, la que havia tingut els passats mesos. Em va tocar com a company un català, Ramon Carbonell, amb qui vam compartir moltes històries. Era senyor d'una casa de la ciutat de Barcelona, presa pels borbònics l'11 de setembre de l'any anterior, i ell va haver d'unir-se a la força al servei dels borbònics. Havia entrat al servei del cavaller com a cuiner, molt important en temps de guerra. Per tant, duia quasi un any sense tenir un lloc fix on dormir, seguint les campanyes del seu senyor. Em va explicar com havia anat la conquesta de Mallorca, tot un seguit de mort i crueltat.

En aquestes condicions hi passàrem prop d'un mes, al servei del senyor de l'Almudaina, ell com a cuiner i jo com a criat. Dia 3 d'agost, però, les coses canviaren. Entrà com a Capità General (homònim al càrrec de virrei) Jean François de Bette, un altre francès. Aquest, però, no era tan bon senyor com el cavaller d'Asfeld. Era molt més cruel, sobretot amb els qui havíem estat al bàndol dels Àustries. Moltes vegades érem marginats per la resta de criats, la majoria castellans i francesos que havien vingut amb el Marquès de Bette, i sempre feien l'impossible per deixar-nos enrere. Cansats d'aquesta situació, el meu amic Ramon i jo, després de discutir-ho i contraposar opcions, decidírem que havíem de fugir. Ens passàrem uns quants vespres planejant com fer-ho, fins que ho vàrem tenir tot llest. La primera part era fàcil; la segona, no tant. Era dia 14 d'agost de matinada quan decidírem donar el gran pas. Vaig recollir la meua roba i unes quantes monedes que tenia guardades de feia

temps i vaig sortir de l'habitació. Abans de tancar la prima porta de fusta, vaig pegar una ullada a totes les coses que hi tenia allà i que estava a punt de perdre. Valia la pena perdre tot allò? Seria tornar a viure com abans, a la intempèrie... però m'era igual, aquella habitació feia setmanes havia deixat de ser la meua llar i no m'hi sentia a gust. Ben decidit, vaig tancar la porta i vaig partir corrent cap a les portes del palau, on ja m'hi esperava en Ramon. Vàrem sortir de palau amb la sortida de sol, amb l'excusa que teníem feines que fer a fora. Emperò el que vam fer va ser partir escales avall, en direcció contrària a la Catedral i cap al port. El més probable era que encara ningú no s'hagués adonat que havíem desaparegut, o potser a ningú no li importava. En tot cas, ja havíem fet la part fàcil del pla. Ara quedava trobar un vaixell on fos fàcil entrar i amagar-s'hi, i que dugués a algun lloc fora dels dominis dels borbons. Vam aconseguir entrar a un vaixell que portava a l'Alguer, que des de feia poc havia estat territori de la Corona d'Aragó. Sardenya, en aquests moments, era territori de l'Arxiducat Austríac, i probablement seríem ben tractats sabent que havíem defensat els interessos de l'actual Arxiduc, Carles VI (III d'Espanya com a pretendent). Així doncs, entràrem al vaixell i ens amagàrem amb les provisions, i ens portà fins a l'Alguer sense cap incidència. Ens dirigírem cap a la possessió d'un senyor català de qui el virrei Robí ens havia parlat feia temps, amb qui deia que era amic. Arribàrem als seus territoris sans i estalvis i, després d'escoltar la nostra història i assabentar-se de què el seu amic el Marquès de Robí estava bé, ens convidà a passar i a convertir-nos en criats seus. I aquí som ara, a la casa d'un amable senyor català a Sardenya, escrivint les meves memòries.

Jocs,
somnis,
il·lusions

A vegades els jocs i els somnis es podem complir. De petita sempre jugava amb les pepes a mestres. Jo era la mestra i les pepes les alumnes. Aquest joc al cap d'anys va ser real. A mi m'agrada molt ensenyar a tots els nins; tan els petits, espontanis, innocents com els grans més propers, complicats però amb un bon cor.

Una altra il·lusió que me va acompanyar durant la meva infància

eren les meves festes d'aniversari, on no hi faltava mai una representació teatral. La preparava un parell de dies abans i després la interpretaven totes les amigues a la festa. Però la mort sobtada de la meva padrina va acabar amb les festes i el teatre.

Però això no va impedir, que anys més tard, anàs amb els meus pares a veure totes les comèdies d'en Xesc Forteza. A més, a l'escola, vaig gaudir molt de dirigir les obres de teatre amb els nins. Eren una espècie de comèdies musicals, ja que eren petits, els ajudava la música i el ball a expressar-se millor.

I la música una gran afició. M'encanta escoltar tot tipus de música, excepte l'electrònica. A l'EGB i a BUP vaig estudiar solfeig i piano, vaig gaudir molt de tocar-lo, però per problemes de temps i salut ho vaig deixar.

I una afició que m'ha aportat molta salut ha estat l'esport. Vaig

començar practicant l'atletisme, però més que proves de resistència, el que m'agradava més era esprintar (carreres ràpides i curtes). Però on em sentia més bé era en l'esport amb equip. A l'Institut vaig participar a un equip d'handbol amb moltes alegries i qualque tristesa, ja que a cinc minuts del final vàrem empatar i a la pròrroga vàrem perdre i no ens vàrem poder classificar per anar a la península, però varen esser uns anys meravellosos.

Així com creixia els problemes d'esquena augmentaven i me varen recomanar fer natació; durant dos estius cada dia amb una companya travessàvem la boca d'Es Port, una gran equivocació, perquè un dia un iot molt gros entrava al Port i veia a la meua companya i a mi no. Fins que no varen faltar tres metres el capità no me va veure i va canviar el rumb. Quan vaig arribar a la vorera les cames me tremo-

laven, vaig tornar néixer, pus mai vaig tornar travessar la boca del Port nedant.

Una altra il·lusió esportiva va ser gràcies a uns amics alemanys que ens varen ensenyar a practicar Jiu-jitsu, no me podia avenir que només amb una bona tècnica sense força podies enfrontar-te a qualsevol perill. Però amb el temps ho vaig deixar i vaig jugar a tennis amb en Joan Isidre, a vegades era un poc sever, però vaig passar uns horabaixes fantàstics.

Però el somni que he tengut des de petita ha estat aprendre a ballar tot tipus de ball, per això vaig convèncer el meu home per anar a ball de saló, varen ser uns anys inoblidables. Esper en un futur tornar ballar i supòs que serà abans de la tercera edat!! Perquè els somnis i les il·lusions es poden convertir en realitat!

ALTER

UN PROGRAMA DE COMPENSACIÓ EDUCATIVA

Com la majoria de vosaltres ja coneixeu, un dels objectius principals del Departament d'atenció a la Diversitat és la recerca de recursos i estratègies per tal de donar resposta a aquells alumnes que, en un moment puntual o al llarg de la seva escolarització puguin necessitar algun tipus de suport específic per tal de facilitar el seu progrés i la seva continuïtat en la seva formació. Un d'aquests recursos és el Programa ALTER del que avui us volem fer una ressenya.

Suposam que ja n'heu sentit parlar abans, donat que es realitza al nostre centre des de fa un bon grapat d'anys. Així mateix, avui en tornarem a parlar. Es tracta d'un programa que permet a aquells alumnes que no tenen interès en seguir l' ESO, que les classes se'ls fan eternes, que no veuen el moment de poder-se incorporar al món laboral... recuperar l'interès per la seva formació professional.

Per a aquells que no n'hagueu sentit parlar, aquest programa combina la formació professional en una empresa i la continuació de la formació acadèmica bàsica. Es treballa en grups molt reduïts; actualment al nostre centre comptam amb quatre places, això ens permet mantenir una relació molt directa amb cada un dels alumnes, fent possible el seu seguiment tant a nivell acadèmic com professional i personal. Aquest tipus de formació tan individualitzada permet, tant reconduir conductes negatives com reforçar i modelar les positives, que tal vegada dins un grup més nombrós queden diluïdes.

Un altre aspecte fonamental d'aquest pla educatiu és el treball conjunt amb les famílies ja que per a la incorporació de qualsevol alumne al programa és indispensable el compromís de la família i l'acceptació de les seves normes tant d'assistència, col·laboració com de disciplina en general, per tal que els

alumnes vegin que tots els referents implicats amb la seva formació (Escola, família, tutors d'empresa, educadors...) segueixen una mateixa línia, uns mateixos criteris, en definitiva troben coherència en les pautes marcades.

El programa requereix la implicació de tres entitats oficials: Conselleria d'Educació, Conselleria de Treball i Conselleria de d'Afers Socials, Direcció General de Menors i Família.

Però, no us volem marejar amb qüestions tècniques ni burocràtiques, el que volem destacar és que al llarg de tots aquests anys hem pogut veure una evolució molt positiva de tots aquests alumnes cap a la seva integració al món laboral i la conscienciació sobre la necessitat d'una formació específica sòlida.

Una de les persones que constitueix l'eix vertebrador del P. ALTER és Catalina Pasqual Duran, EMO dels Serveis Socials de Felanitx, amb la qual hem parlat per que ens ofereixi el seu punt de vista sobre aquesta tasca educativa conjunta. Aquí en teniu un resum de la conversa:

Ens podries explicar en què consisteix bàsicament la tasca d'EMO

L'Educador en Medi Obert, o Educador Social, és un professional que forma part de l'equip multidisciplinar dels Serveis Socials municipals. Treballa coordinadament amb Treballadors Socials, Psicòlegs Socials, i amb altres educadors.

Jo crec que la funció d'un Educador Social consisteix a crear ponts entre nins i joves amb dificultats, i persones, entitats i àmbits, que els poden servir d'ajuda perquè facin un trànsit positiu cap a la vida adulta i acabin per ser autònoms, independents. Això pot semblar molt abstracte, però us posaré un exemple: si un jove té greus dificultats per comunicar-se amb els seus pares, i això li crea problemes, la meua

funció podria ser la de mediar entre ell i la seva família perquè puguin arribar a acords i a un enteniment. El mateix entre nins/joves i escola, joves i món laboral, etc. També consisteix en millorar les habilitats personals que té el jove per afrontar aquest procés tan llarg i difícil.

Un cop conegudes les funcions principals, ens agradaria centrarnos concretament en el P. ALTER per tal de donar-lo a conèixer a aquelles famílies del nostre centre que pot ser no n'han sentit a parlar.

Quan començares a treballar en aquest programa?

En el curs escolar 2006/2007, és el novè curs escolar que s'aplica.

Has notat alguna diferència entre els primers anys i actualment, que l'experiència és més llarga?

Les diferències són notables. En primer lloc crec que entre tots els que participam en el programa, hem anat perfilant cada vegada millor l'alumne que es pot beneficiar d'aquest recurs. De la mateixa manera tenim més clars els objectius a assolir, i la manera de fer feina. Hem anat aprenent de l'experiència, dels encerts i dels errors. I una diferència molt important, és que en l'actualitat, a causa de la greu crisi econòmica que patim, resulta cada vegada més difícil trobar empreses que puguin tenir a aquests alumnes en pràctiques. Malauradament han tancat molts de negocis al nostre municipi, i cada vegada hi ha menys recursos. Els

retalls en educació també esdevenen una diferència important. Actualment els equips destinats a Educació Compensatòria als centres escolars són molt més reduïts, i, per tant, comptam amb menys recursos professionals per donar una atenció adequada als alumnes del programa.

Creus que treballar conjuntament amb l'escola és una eina educativa adequada.

Més que adequada crec que és imprescindible. La tasca d'educar un nin és responsabilitat de tots: família, escola, comunitat i dels professionals de la intervenció socioeducativa com jo. Entre tots podem arribar més enfora i donar una millor resposta als joves. Però cal estar coordinats i ser molt constants.

Pots explicar un poc com està a dia d'avui l'oferta de places en el programa.

Actualment el programa ALTER de Felanitx té 10 places. 6 d'aquestes places són per a alumnes d'entre 14 i 16 anys de l'IES FELANITX, i les 4 restants són per al Col·legi ES LLEDONER.

Creus que és una oferta suficient?

Jo crec que no és suficient. Però també és una realitat que cada un dels alumnes necessita una atenció molt individualitzada i un seguiment molt acurat, i crec que no podem donar resposta a més usuaris amb els recursos amb els quals disposem actualment.

En què creus que radica l'èxit d'aquest programa?

En primer lloc en què el jove que ha de participar estigui motivat i tenguí ganes d'aprendre un ofici i de comprometre's. En segon lloc, que compti amb el suport de la seva família, i que la família estigui disposada a col·laborar molt activament amb l'equip educatiu del programa. Un altre factor clau és trobar bones empreses que vulguin ajudar a l'educació dels joves. Han de ser empreses solidàries, que es vulguin implicar i dedicar temps als alumnes. En en quart lloc, la coordinació entre Serveis Socials i escola. També és fonamental entendre que part de la intervenció és grupal, però que abans de res ha de ser individualitzada.

Quin paper creus que juga la família en aquesta mesura educativa?

La família és fonamental. Els pares són els que conviuen diàriament amb el jove, i són els primers que detecten una baixada en la motivació de l'alumne, un canvi d'actitud, etc. Hi ha d'haver una comunicació constant entre els pares i l'equip educatiu perquè es pugui solucionar qualsevol problema. Crec que també és molt important comptar amb la família en la presa de decisions, i que aquesta doni suport a les mesures que vagi adoptant l'equip educatiu del programa. La família també té un paper molt important en el reforç positiu del procés que faci l'alumne dins l'ALTER.

Quines són les majors satisfaccions que has obtingut al llarg de tots aquests anys?

Veure com els joves descobreixen la seva vocació professional, i que ells mateixos se n'adonen de què són capaços d'assumir responsabilitats i comportar-se madurament. Veure que molts d'ells segueixen formant-se més allà de l'ALTER, i una cosa que m'encanta, és que segueixo en contacte amb molts dels alumnes que he tenguut, tenc molt bona relació amb ells, i veig com es fan grans i independents. Alguns ja tenen més de 20 anys.

El treball amb altres professionals, amb empreses, amb recursos i amb persones del Municipi han facilitat i segueixen facilitant molt la meva feina, i fan que me senti recolzada.

Quines són les frustracions que has hagut d'acceptar?

Que per molt que creguis en aquest recurs, el programa no funciona per tothom. Encara ara me costa acceptar que tot i que tu vulguis ajudar a una persona, aquesta persona té les seves prioritats, i els seus moments i el seu ritmes, i que cal respectar-los. També me frustra i me crea desesperació el sofriment que alguns adults són capaços de produir en els infants per abandonament, maltracte o falta de sensibilitat amb les seves necessitats.

Creus que algunes de les mesures adoptades en aquests programes serien extrapolables a l'ensenyament ordinari?

Crec que sí. Per exemple el treball amb la família, la coordinació entre recursos i professionals diversos. Crec que aquest component comunitari de l'ALTER (empreses, Serveis Socials, etc...) és extrapolable a l'ensenyament escolar ordinari.

Nosaltres, educadores i educadors del centre escolar que hi participam, compartim les idees exposades per Catalina Pasqual i creiem fermament en l'eficàcia d'aquest tipus de programes. Tot i que al llarg del curs sorgeixen complicacions, conflictes i no sempre s'arriben a complir totes les expectatives marcades en un principi, no deixa de ser un recurs molt adient que permet la recuperació d'uns alumnes que d'altra manera haguessin abandonat els estudis de forma prematura i gràcies al procés que experimenten a l'alter, recuperen la motivació, l'autoestima i les ganes de continuar formant-se.

Tu, com a treballadora dels Serveis Socials, quines creus que són les principals causes que aboquen avui en dia al fracàs escolar.

Crec que aquesta pregunta és molt difícil. El fracàs escolar és una problemàtica molt complexa i hi influeixen molts de factors, tant escolars, com socio-familiars i també personals de l'alumne. Però l'experiència m'ha fet veure que hi ha un factor decisiu per prevenir i superar el fracàs escolar: que el nin tengui un autèntic sentiment de pertinença a l'escola i a la família. Si el nin sent que té un lloc dins l'escola, i es sent acceptat incondicionalment per la seva família, no serà mai una persona fracassada, encara que sigui un alumne que no dugui bones notes. Si és així, família i escola l'ajudaran a obrir-se camí a la vida com un ser autònom, i feliç. que pot ser no n'han sentit a parlar.

Tot el que necessito saber ho vaig aprendre a l'escoleta

*Article aportat per Catalina Grimalt Maura.
Mestra d'educació infantil*

Tot el que realment necessito saber sobre com viure i com ser, ho vaig aprendre a l'escoleta. La saviesa no era al cim de la muntanya dels títols acadèmics, sinó en el munt de sorra del pati. Aquestes són les coses que jo vaig aprendre:

- Compartir-ho tot.
- Jugar sense fer trampes.
- No pegar a la gent.
- Posar les coses al seu lloc.
- Arreglar els meus propis embolics.
- No agafar les coses d'altres.
- Dir "ho sento" quan fereixo a algú.
- Rentar-me les mans abans de menjar. Tirar de la cadena.
- Les galetes i la llet són bones.
- Viure una vida equilibrada: aprendre alguna cosa, pensar alguna cosa, dibuixar, pintar, ballar, jugar i treballar alguna cosa cada dia.
- Fer la migdiada cada tarda.
- Quan surto al món, tenir cura del trànsit, agafar-nos de la mà i romandre junts.
- Estar atent a les meravelles. Recordar la petita llavor al tassó: les arrels van cap abaix i les plantes creixen cap amunt i realment ningú no sap com ni per què, però nosaltres feim igual.

Els peixos de colors, els hàmsters, la tortuga i fins i tot la primera llavor del tassó es mouen, així que també ho farem nosaltres.

I recorda els contes i la primera paraula que vas aprendre, la paraula més important del món: MIRA. Tot el que cal saber és allà, en algun lloc.

Agafa qualsevol d'aquestes normes i posa-la en el sofisticat idioma dels adults i aplica-les a la vida en la teva família o a la teva feina, al govern o al món i seguiran sent veritables, clares i fermes.

Pensa que una societat millor és possible si tots nosaltres, el món sencer, té llet i galetes a les tres totes les tardes i després fan la migdiada amb nosaltres al nostre lletet. I si tots els governs tenen sempre com a política bàsica col·locar les coses al seu lloc i arreglar els seus propis embolics. I comprovaràs que continua sent cert, no importa quina sigui la teva edat, que quan surts al món, el millor és agafar-se de la mà i romandre junts.

Robert Fulghum

HERBES O

MALES HERBES?

Hem arribat a la darrera edició de la revista d'aquest curs, això vol dir que ja s'acaba el curs! I amb el curs, acaben un altre any de classes, corregudes pels passadissos, exàmens, jornades, treballs, notes,... Així com nosaltres anem curs a curs, quan arriba el començament de l'estiu, moltes plantes també arriben al final del seu cicle. Una carrera a corre-cuita per poder deixar les seves llavors amb la informació genètica per regenerar el següent any amb noves plantes un jardí variat d'herbes i "males herbes". La calor i el sol ho assequen tot!!

En aquesta edició parlarem d'un treball que duen desenvolupant els alumnes de l'assignatura de Ciències Experimentals fa un bon grapat d'anys. Un herbari.

Què és un herbari?

Podem considerar un herbari com una recopilació de plantes d'un lloc deter-

minat, que són recol·lectades,

classificades amb una clau dicotòmica, i assecades per poder-les conservar durant el màxim temps possible. Enguany, els nostres alumnes de 3r d'ESO han fet un gran treball recol·lectant més de 50 plantes diferents a la zona de l'hortet i voltants!

Per fer un herbari, s'ha de tenir en compte l'època que la planta germina, creix i floreix. Quan es recol·lecta la planta, ha de tenir el màxim de característiques possibles per tal de classificar-la en les millors condicions.

Per classificar-la és necessari una clau dicotòmica i un mínim de coneixement de les paraules que donen part a les estructures de la planta, fulla i flors. Una clau dicotòmica és una successió de característiques dobles a triar que ens porten fins a la família de la planta, el gènere i l'espècie:

A. Plantes herbàcies amb flors actinomorfes.

1.- Flors amb 3 o 6 pètals (o tèpals). 2

2.- Fulles disperses per la tija, de lineals a lanceolades, flors petites purpúries o rosades. Litràcies

2'.- Fulles en roseta basal o concentrades en la base de la planta. 3

3.- Flor amb 3 pètals i 3 sèpals ben diferenciats. Limbe de forma el·líptica o lanceolada. Alismatiàcies

3'.- Flors amb 6 pètals o tèpals. Limbe foliar lineal, amb marges més o menys paral·lels. 4

4.- Flors amb 3 estams. Iridiàcies

4'.- Flors amb 6 estams. 5

5.- Tèpals que parteixen d'una zona que es troba per sobre de l'ovari (ovari infer). Amarillidàcies

5'.- Tèpals que parteixen d'una zona que es troba per baix de l'ovari (ovari súper). Liliàcies i Juncaginàcies

1'.- Flors amb 4 o 5 pètals i sèpals, de vegades mes, però mai 6, amb un calze més o menys herbaci, o sense calze. 6

6.- Fulles regularment disposades en grups de 4 o més en diferents nivells de la tija (fulles verticil·lades). Rubiàcies (algunes Frankeniàcies i Cariofiliàcies poden tenir fulles aparentment verticil·lades).

6'.- Fulles no verticil·lades. 7

7.- Flors petites, blanques o grogenques, ocasionalment rosa molt pàl·lid (mai rosa viu), reunides en una inflorescència amb forma d'ombel·la (tots els peduncles de les flors de la inflorescència parteixen del mateix punt de la tija) o umbel·la composta. Fulles sempre alternes amb el peciol ample d'aspecte laminar. Umbelíferes (Apiàcies)

7'.- Sense aquests caràcters. 8

8.- Pètals o tèpals soldats. 34

8'.- Pètals o tèpals lliures. 9

Per fer dos cèntims d'algunes característiques, s'ha de tenir coneixement la forma de la fulla (lineals, aciculars, lanceolades, ovades, hastades,...), la vora de la fulla (entera, serrada, crenada, ciliada, imparipignada, trifoliada,...). També les parts de la flor, ovari súper o ífer, nombre d'estams, pètals i sèpals, calze, corol la,... Un munt de característiques que podem trobar explicades fàcilment a molts llibres i imatges per la web.

Després de classificar-les cal dur a terme el procés d'assecat i emmagatzemament. Hi ha molts tipus d'assecats, depenent de la planta. Les més suculentas (amb més contingut d'aigua) seran complicades d'assecar de qualsevol tècnica. No obstant això, la majoria d'elles, si es deixen premsades uns

quants dies entre fulls de paper de diari i bastant de pes, baratant els diaris cada cert temps, en uns quants dies estan seques. També es poden posar en un forn encara que hi ha risc de cremar-les, o també es poden deshidratar.

A l'hora de conservar-les es pot fer de moltes maneres.

- Dins fulls de plàstic transparent
- Dins els típics fulls de fotografies
- Plàstificades sobre paper

Aquí us presentem una petita llista d'algunes de les plantes que han classificat els nostres alumnes amb el seu nom científic. Us animem que les cerqueu a la web:

www.uib.cat/depart/dba/botanica/herbari/ que és l'herbari virtual de la nostra comunitat.

Galactites tomentosa
Anagallis arvensis
Hedera hèlix
Convolvulus cantàbrica
Pallenis espinosa
Foeniculum vulgare
Lavatera arborea
Chrysanthemum coronarium
Avena barbata
Sonchus oleraceus

Assecada la planta, acabat el curs, olor de mar i de vacances, que passeu MOLT BON ESTIU!!!

6.-Pallenis (Compositae (asteraceae)):

spinosa

Nom comú català : Gravit. L'ull de bou. Pares-i-fills.

Distribució general (Fitogeografia) : Mediterrània

Època de floració : Maig. Juny. Juliol.

Formes vitals : Hemicriptòfit.

Hàbitat : Camps secs. Vores de camins.

Característiques : Herba erecta amb una roseta de fulles bassals i també fulles a sobre de la tiges. Són fulles lanceolades cobertes de pèls que li donen un color grisenc. Els capitols estan a la part superior de les tiges; les fulles properes als capitols són rígides i acabades en una punta punxent. Els capitols tenen flors de color groc-taronja. La var. típica és diferència de la var.gymnesica perquè és més alta, i les flors no són de color groc-llimona.

Classificació segons la clau de classificació de l'herbari virtual:

1-2'-3'-4-5-6-7'

Característiques de la collita de la planta:

-**Dia:** 29-Abril-2015

-**Hora:** 8:15

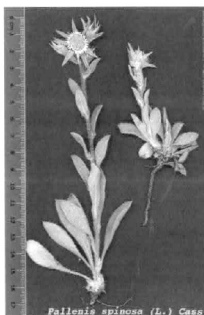
-**Estació:** Primavera.

-**Terreny:** Terrenys de l'Hortet escolar.

Latitud: 39° 27' 49.65" N

Longitud: 3° 8' 29.96" E

-**Recol·lector:** Maria Antònia Roig Muñoz

NOM CIENTIFIC: Galatites tormentos Moench

GENERE: Galatites

FAMILIA: Asteràcies

NOM COMÚ: Card

DISTRIBUCIÓ: Illes Balears

HABITAT: Camps de cultius i marges de camins

COORDENADES: Latitud: 39°27'51.11"N

Longitud: 3°8'41.04"E

1

2'

3'

4

5

6

7'

*Campament a
Cala Sanau.*

Estiu de 1960

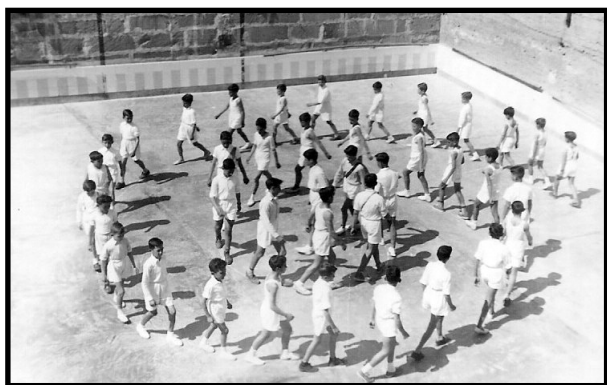

*Excursió a
Sant Salvador.*

Any 1961

*Exhibició gimnàstica
al pati de
l'Acció Catòlica.*

Any 1962.

*Al·lotes de les mon-
ges de la Caritat.*

Amy 1910

*Equip de futbol sala
"Los Normandos"
de l'Acció Catòlica.*

Amy 1960.

1. Vicente Pérez
2. Guillem Alomar
3. Nicolas Pol
4. ?
5. Antoni Bennassar
- 6 Miquel Garcia.

*Biblioteca de la
Caixa de Pensions.*

Amy 1933.

Ca'n Torres

TALLERS OLIVER

Restaurant
CA'N BERNAT
Portocolom

Francisco
MONJO

Fruiteria
des Port

Fusteria Metà·lica
EXGEME

Ramon Llull

Lluna Creixent

Creperia Uep

Ca na Conxa

El Cisne

Omo moda

Can Felia

S'algar

Mobile Store

Art PC

Puig Verd!

Ferreteria
Armeria Fiol

Intercuina

S'abeurador

Ca na tonda

Paco Sanchez
Peluqueria

Xaphir

Son Marge

Autoescola Fiol

Cas Francès

Electrica Mudoy

Km Tiendas

Bar Sa Portasa

Ca'n Mitos

Rubio's

Gelateria
Cucurutxo

Taller Vadell

Rick's café

Perfums Sirer